

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ
Studium humanitní vzdělanosti

Komu svěřujete své děti?: komodifikace péče o děti
Who is taking care about your children?: Commodification of care for Children

Příloha Bakalářská práce

Praha 2023

Vypracovala: Michaela Gavelčíková
Vedoucí práce: Bc. Eliška Plíhalová MSc.

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„Máme s přítelem malou dceru, je jí 18 měsíců. Jsem sní částečně doma na mateřské dovolené a do toho dva v týdnu chodím do práce, jsem veterinářka. Přítel pracuje každý den z domova jako IT specialista pro zahraniční firmu, ale jeho práce je náročná a nemůže se během ní dceři věnovat a dohlížet na ni, proto máme chůvu. Babičky nebydlí poblíž, takže ty nám dceru nehlídají. Dcera zatím nechodí do jeslí a ani to neplánuji, až bude starší dáme ji pak do školky. Já také dceru do práce brát nyní nemohu, není tam pro ni vhodné zázemí.“

Z jakých důvodů, jste se rozhodli vyhledat služby placené chůvy?

„Z časových důvodů, především kuli práci, jelikož přítel nechtěl jít na snížený úvazek a já jsem chtěla trochu začít opět pracovat. Do té doby jsem pracovala tak, že jsem brala dceru sebou. To šlo komfortně tak do jejích čtyř měsíců a pak už jí to se mnou moc nebavilo a vztekala se. Já jsem terénní veterinářka se specializací na koně. Starám se lidem o koně a přítelem dělá v IT oboru. V zimě to bylo s dcerou komplikované, jelikož byla ve stájích zima, a to není vhodné prostředí pro malé dítě. Chůvu využíváme dvakrát až třikrát týdně, když potřebuji být v práci. Když v práci nejsem, jsem s dcerou doma já a přítel pracuje každý den z domova. Potřebuji, aby chůva pokryla mou pracovní dobu, tudíž přišla v 9:00 ráno a odešla v 17:00 odpoledne. Vždy se na daných dnech, kdy budeme hlídání potřebovat domlouváme společně s chůvou předem.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„No, dost se střídáme není úplně dáno, co kdo dělá. Nákupy – nejčastěji online, každý dáme do košíku, co budeme vařit a většinou jídlo přebírám já. Já občas cestou z práce/do práce nakoupím (spíše drobnosti – pečivo a podobně). Obecně hodně nakupujeme online – to většinou vyzvedávám já cestou z práce. Vaříme většinou 1 x denně, střídáme se. O dítě se o více starám já – nepracuji na plný úvazek. Komplet obstarávám doktory, rehabilitace, oblečení, plenky, jídlo pro dítě. Takové to že dcera potřebuje např. novou autosedačku a podobně také řeším já.“

Nicméně o běžný chod se prostě stará ten z nás, kdo zrovna nepracuje, o víkendu tak nějak společně. Koupe o něco častěji přítel, uspáváme na střídačku. V noci se nebudí, nicméně v noci si také „službu“ střídáme. Každopádně každý umíme a zvládáme všechno, co se týče péče o dítě a domácnost. Uklízíme společně, přítel víc vynáší koše, já více čistím koupelnu, ale prostě každý dělá něco. V zásadě bych řekla, že se o povinnosti dělíme podle toho, kdo má zrovna více času a co komu více jde. Snažíme se abychom každý alespoň jednou týdně šli večer ven. Na výlety zatím stále jezdíme společně.“

Mají lidé ve vašem okolí chůvu?

„Nemá nikdo. Žádný naši blízcí známí nebo kamarádi nemají chůvu. Občas si povídám se svými klienty a někteří z nich chůvu měli, ale víc jsme to neprobírali.“

Jak reagovalo vaše okolí na to, že si najímáte placenou chůvu?

„Naše babičky by si sice stěžovat mohly, ale nemají na to úplně právo. Jedni prarodiče bydlí v Norsku, takže ti nám s péčí o dceru pomoc nemohou a ti druzí prarodiče stále ještě pracují, takže nemají čas, aby nám dceru v týdně pohlídali, natož aby ji mohli hlídat pravidelně. Navíc moji rodiče mají ještě dvanáctiletého syna, mého bratra, takže ti se starají o něj a mají svých starostí dost. Naše babičky a dědečkové nám tady s péčí o dceru nepomáhají. Já, co si vzpomínám, tak jsme jako malé děti se sestrami také měly chůvy, jelikož rodiče hodně pracovali. Já jsem již od začátku těhotenství říkala, že se plánuji vrátit do práce až hodlám využít pomoc chůvy. Mně tento styl vyhovuje. Jsem ráda že mohu chodit do práce dva dny v týdně a zároveň se věnovat dceři, když v práci nejsem a jsem sní doma. Jsem typ matky, která z práce odpočine od dítěte a s dítětem si pak odpočinu od práce. Za mě práce o dítě opravdu náročná a není pro mě úplně naplňující, takže ji ráda proložím něčím, co mě baví a v čem zaměstnám svou hlavu, a to je v mém případě moje práce. Péče o dítě pro mě vyčerpávající a náročná a v práci vlastně dobiji energii, odpočinu si a pak se mohu naplno věnovat doma dceři.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„Ne. Kdybych si myslela, že jako rodiče selháváme, tak zkrátka chůvu nemáme. Víím, že se věnuji práci na úkor času stráveného s dcerou, ale nemyslím si, že je to něco špatného. Věnuji se dceři, když s ní jsem doma a v práci jsem jen dva dny v týdně. Mám pocit, že si v práci

odpočinu, načerpám tam energii, vyjedu z té rutiny a stereotypu, který doma s dcerou máme a o to více se pak na dceru těším, když se z práce vracím. Také si užívám ty dny sní pak doma více, když nejsem v práci. Pro mě je to dobrý balance s tou prací. Dělán, co mě baví a naplňuje a zároveň se dle mého názoru i dostatečně věnuji s partnerem dceři. Pokud jsem s dcerou dlouho sama a jsem už unavená, tak se pak dceři stejně naplno nevěnuji, jelikož jsem psychicky z péče o dceru pak unavená. Jsem ráda za to, jak to máme doma rozložené. Díky tomu, že máme chuť, během toho, co jsem já i partner v práci, tak já si v práci odpočinu a mám na dceru pak dost energie, a tak to má podle mě být. Pokud je ta matka unavená či oba rodiče jsou, tak se stejně tomu dítěti za mě dostatečně nemůžou naplno věnovat.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Udělal jsem si rychlý průzkum a rychle jsem přišla na to, kolik je tak průměrná sazba na hodinu za hlídání. Nemám problém platit vyšší cenu, pokud mám pocit, že chuť odvádí dobrou práci. Naši první chuť jsme platili méně, než platíme té nynější, ale také máme pocit, že tahle nynější chuť odvádí mnohem lepší práci a do toho se nám vyplatí ochotně investovat.“

Máte pocit, že Vám chuť narušuje vaše soukromí?

„Ne nemáme. Můj přítel je stejně doma stále. Pracuje z domova, takže pokud bych se bála a chuť nevěřila, můžu si osobní věci schovat k němu do kanceláře. My ale s přítelem tenhle pocit nemáme a neřešíme to nijak.“

Žárlila jste někdy na chuť? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chuťou a vaším partnerem milostný poměr?

„Upřímně ani ne. Kdyby nebyla vzhledově atraktivní, tak budu asi radši, ale rozhodně jsem podle vzhledu chuť nevybírala. Nikdy mě to v hlavě netížilo, nijak nad tím nepřemýšlím. Fotka, kterou se chuť prezentovala pro nás roli hrála, ale to je ten celkový první dojem, který si myslím, že je důležitý vždy.“

Navazuje s chůvou osobnější vztahy nebo vše necháváte na profesionální rovině? Považujete ji za součást rodiny, dáváte si například dárky k svátku, narozeninám či na Vánoce?

„S tou předchozí chůvou jsme toho o sobě navzájem moc nevěděli, jelikož jsme spolu hlubší vztah nenavázali, tudíž jsme si dárky nedávali. Ona sama nebyla moc výřečná a pracovala u nás chvíli. S naší druhou chůvou, kterou máme nyní, máme osobnější vztahy. Já můj přítel jsme více introvertní, ale naše chůva je výřečná a komunikativní, takže s ní o sobě navzájem víme více věcí. My jsme za to rádi, alespoň chůvu lépe poznáme a dozvíme se o ní více věcí. Nedělá nám problém, pokud si navzájem sedneme, utvářet bližší vztahy. S tou naší nynější chůvou si dáváme dárky i k Vánocům a jiným svátkům, jelikož máme spíše přátelský vztah mezi sebou teď.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Já jsem vlastně měla dva osobní rozhovory. Také jsem si dopisovala s pár agenturami na hlídání dětí, ale ta písemná komunikace nebyla nijak dlouhá. Řekli jsme si navzájem jaké máme požadavky a možnosti a osobně jsem se sešla až s těmi slečnami, co mi přišly na pozici chůvy nejvhodnější. Některé chůvy nám sice byly sympatické, ale neuměly dobře anglicky. Angličtina je pro nás klíčová, jelikož přítel nemluví česky a mluví pouze norský a anglicky, jelikož je Nor. Já během hlídání nejsem doma, ale přítel pracuje z domova, a tak je nutná znalost angličtiny, aby ses s ním chůva mohla případně domluvit během mé nepřítomnosti. Přítel do hlídání chůvě nijak nezasahuje, ale když by se cokoliv dělo, musí se chůva umět s přítelem domluvit.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost s chůvou?

„Negativní zkušenost jsme měli, ale nebylo to nic hrozného. Rozhodně dceři neubližovala, jen se ji podle nás úplně dobře nevěnovala. Trávila hodně času na telefonu a s dcerou si příliš nehrála. Přítel často říkal, že kdykoli si pro něco šel do obývacího pokoje, kde chůva s dcerou trávila čas, tak chůva koukala do telefonu nebo na televizi a dcera seděla sama v koutě. Nemyslím si, že jsme s přítelem nějak nároční a konfliktní, ale myslím si, že chůva postupně dceru ignorovala a nevěnovala se jí pořádně. Také často chodila chůva pozdě, obvykle tak o 10 až 15 minut, což sice není nějaký extrémní problém, ale nepůsobí to dobrým dojmem. Tahle první chůva dceru hlídala, když byla dcera ještě hodně malá, takže nebylo potřeba, aby si s ní

člověk příliš hrál, jelikož se vyhrála sama se sebou. Přesto jsme měli však pocit, že ji ta práce chůvy ani nebavila a netrávila s dcerou čas ráda. Já jsem asi nechtěla platit někoho za to, že bude koukat celý den do telefonu a nebude se dceři věnovat. Také ta naše první chůva nebyla příliš spolehlivá, nereagovala na zprávy, když jsme se s ní chtěli domluvit na hlídání na následující dny. Často nám neodpovídala, to že jsme nabyli dojem, že ji práce chůvy nebaví a neměli jsme dojem, že o tu práci stojí. Spolupráci jsme tady ukončily. Měl jsem pocit, že byla lehce uražená, ale myslím si to mohl čekat, ještě práci přistupovala tak, jak přistupovala. My jsme odjeli na měsíc na dovolenou a když jsme se vrátili, tak jsme si s ní další dny na hlídání nedomluvili, jelikož ona sama se nám zase neozvala na hlídání před tím nám a tím vlastně skončila naše spolupráce s ní. Když jsme se pak z dovolené vrátili, začali jsme hledat novou chůvu, kterou máme dodnes. Musím však dodat, že když jsme s první chůvou předchozí spolupráci ukončovali, tak jsme si s ní společně sedli a řekli jsme naše důvody k tomu, proč nechceme v hlídání pokračovat. Chtěli jsme s ní jednat na rovinu. Docela jsme vyzorovali, že i dcera s tou první chůvou nebyla ráda, jako vždy utíkala za tatínkem, když třeba procházel skrz pokoj, ve kterém s chůvou byla. Dcera je přitom taková, že na cizí lidi reaguje dobře a pokud si někdo věnuje a nenudí se, tak si nás ani nevzpomene a nestýská se jí po nás. Pro mě je taky lepší odjet do práce s pocitem, že dítě je doma v pořádku a není vystresované, než abych odjížděla do práce s obavou, co se bude doma dít.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„Snažíme se – oba jsme spíše introverti a nemáme rádi konflikty, takže toto není naše silná stránka, ale rozhodně bychom případné neshody s chůvou probrali v klidu osobně.“

Co od chůvy vyžadujete (Povahové vlastnosti, vzdělání, věk)

„Já jsem popravdě ani nevěděla, co vlastně chci, jelikož jsem sháněla chůvu poprvé minulý rok v květnu. Primárně jsem chtěla jednoho člověka, aby si dcera zvykla na jednu osobu a nemusela si zvykat na více nových a cizích lidí najednou. Věk a vzdělání mi byly jedno, nějak jsem nad tím nepřemýšlela a nekladla na to důraz při rozhodování. Šlo mi spíše a spolehlivost a dochvilnost, dobrý vztah k dítěti a vřelý přístup. Tak jsem vyžadovala, aby respektoval náš způsob výchovy a nesnažila se do ní zasahovat. Chtěla jsem osobu, která bude schopna pokrýt naši pracovní dobu, tudíž jsem potřebovala někoho pravidelně na hlídání, a ne pouze nárazově.“

Hrál u vás při výběru chůvy roli její věk?

„Nejdříve jsem si říkala, že nějaká starší chůva by bylo vhodnější, jelikož bude zkušenější. Bohužel se nám však stávalo, že starší ženy, neuměly mluvit anglicky. Na věku nám tady přestalo záležet, jelikož jsme byli hodně omezení tím, kdo umí mluvit dobře anglicky.“

Jak si představujete strávený čas dítěte s chůvou?

„To se vyvíjelo hodně s věkem dítěte. Když byla dcera malinká, šlo spíše o krmení a přebalování a vlastně o celkový režim, který jsme měli s dcerou zajištěný. Dcera jako malinká hodně spala, takže nám šlo i o její uspávání a vození v kočárku. Teď když je dcera starší, jsou jí téměř dva roky, tak nám jde i o to, jí nějak zabavit a vyhrát si s ní. Chodí ráda ven na procházky či na hřiště. Ráda si prohlíží knížky a má ráda hudbu. Takže se jí chůva může věnovat všestranně. Čím je dcera aktivnější, tím se ty aktivity s chůvou mění. Pokud je hezké počasí, jsem ráda, když je dcera venku, ale pokud je ošklivě, nevádí mi, když si pustí s chůvou v televizi pohádku. Dcera stále po obědě chodí spát, což je pro mě důležité, aby uměla chůva dceru uspat. Vyloženě nějaké požadavky na chůvu nemáme, jsme rádi, že dělá s dcerou to, co dceru baví.“

Vadilo by vám, pokud by vaše děti hlídal muž v pozici chůvy?

„Muž by nám nevádil, myslím ale, že v mladším věku dítěte to má žena (chůva) jednodušší – dcera rozhodně bývá trochu skeptičtější k mužům než ženám.“

Máte vůči nějaké rase či etnicitě předsudky a když ano, tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech, ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

Rasa/etnicita je mi jedno, cizinec taktéž – jediná podmínka je plynulé ovládnutí (rodilý mluvčí) norštiny/češtiny/angličtiny – vzhledem k tomu, že tyto tři jazyky poslouchá, tak bych jí nerada přidávala jazyk další, v tomto ohledu bych nechtěla ani chůvu mluvící slovensky.“

Záleželo vám na tom, aby byla chůva rodilá Češka?

„To jsem chtěla, aby chůva mluvila plynule česky. Nevadil by mi, ani kdyby mluvila pouze plynule anglicky či norsky, ale to mi bylo jasné, že asi nikdo nezvládne. Rozhodně bych ale nechtěla, aby mluvila nějakým jiným jazykem než těmito jazyky, jelikož už takhle je toho na ní podle mě moc. Já na dceru mluvím česky, přítel norsky a mezi s sebou mluvíme anglicky. Pokud by na ní mluvila chůva s přízvukem česky či anglicky, ale nebyla by to rodilá Češka nebo Angličanka, myslím si, že by to pro dceru vhodné nebylo. Ne zvolila bych ani Slovenku. Žádná slečna, která by mluvila plynule anglicky či norsky, se nám stejně neozvala.“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„My jsme ze začátku nevěděli, co od chůvy máme očekávat. Jde nám primárně o dozor dcery. Zabavit ji, hrát si sní, ohřát či připravit malý oběd nebo svačinku pro ni a dohlédnout na to, aby se jí nic nestalo. Není pro nás důležité, ani od chůvy nevyžadujeme, aby nám doma uklízela. Pokud nám tady ve volném čase něco uklidí, například když dcera spí, tak je to pro nás bonus, ale nevyžadujeme to od ní. Já si pamatuji, že mě napoprvé zarazila cena, kterou si chůvy za hlídání účtují, jelikož já, když jsem dříve pracovala brigádně, tak ty hodinové sazby byly mnohem nižší. Chápu však, že doba je jiná a všechno se zdražuje, takže se zdražují i tyto služby. Beru to stále tak, že se chůvu mohu dovolit tehdy, pokud se mi to stále finančně vyplatí s moou prací. Musím si vydělat mnohem víc, než zaplatím chůvě, jelikož využívám chůvu kvůli tomu, abych mohla chodit do své práce.“

Rozhovor účastnice Radka

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„Tak mi jsme trojčlenná rodina. Máme s přítelem syna, kterému je 8 let a chodí do 2. třídy základní školy. Oba s manželem pracujeme. Dříve jsme pracovali oba mimo domov, chodili jsme klasicky do práce do kanceláře a nyní pracujeme částečně z domova. Já i můj manžel pracujeme oba v bance, každý však v jiné a na jiné pozici. Naše práce je poměrně náročná a z časových důvodů nejsme schopni syna vždy ze školy vyzvedávat. Syn zatím nechodí do žádných kroužků, ale nechceme, aby trávil veškerý čas po škole ve školní družině. Naše babičky nejsou úplně hlídací. Jedna bydlí sice poblíž, ale nemá vždy čas a energii a druhá nebydlí v Praze. Jsme tedy na hlídání syna sami, a proto jsme si chtěli najít chůvu, aby nám se synem pomohla.“

Z jakých důvodů, jste se rozhodli vyhledat služby placené chůvy?

„Bylo to tak zhruba, když byly synovi tři roky a začal chodit do školky. Měli jsme s přítelem oba práci od pondělí do pátku a bylo to ještě před covidem, takže home office nebyl tak běžnou součástí naší práce, a tak jsme prostě potřebovali hlídání po školce pro našeho akorát tříletého syna. Zhruba třikrát až čtyřikrát týdně po školce do té doby, než se jeden z nás vrátí z práce.“

Využívala jste chůvy i třeba, abyste si s manželem mohli odpočinout či si vyrazit někam sami bez dětí?

„No samozřejmě. Kvůli nějakým kulturním zážitkům, když jsme chtěli jít na příklad do kina nebo na večeri či do divadla. Nebo třeba i na nákupy, jelikož jsem nechtěla brát syna sebou a tak.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„Vlastně o všechny povinnosti kromě nakupování se dělíme/střídáme se, jen nakupování zajišťuje Radek (protože ho to baví), já zase víc vařím. Danou činnost dělá ten, kdo má

aktuálně víc času nebo se o ní dobrovolně přihlásí (učení se, koupání dítěte), takže žádné striktní rozdělení domácích činností u nás neexistuje.“

Mají lidé ve vašem okolí chůvu?

„Moc ne. Lidé teď v mojí nové práci, ani vlastně v té staré, si to nějak nedokázali představit, což mi tedy přijde zvláštní.“

Jak reagovalo vaše okolí na to, že si najímáte placenou chůvu?

„Ano. Někdy mám pocit, že si lidé myslí, že si vymýšlíme, že nemáme čas, že toho máme v práci hodně a nestíháme si to zařídit bez cizí pomoci. Podle mě na to lidé nahlízejí podobně, jako když si rodina najme uklízečku. Dle mého názoru to stále lidé v dnešní době považují za nadstandard a pokud si to sami nemohou dovolit, tak na vás koukají skrz prsty. Mám však pocit, že pokud vám někdo přijde domů uklidit či umýt okna, tak to okolí bere za mnohem běžnější a přijatelnější, než když se vám někdo cizí stará o dítě. Dle mého dojmu je to stále vnímáno jako vyšší nadstandard. Jednak kvůli ceně a za druhé kvůli tomu, že prostě více rodin má uklízečku, než má chůvu. Měli jsme někdy s manželem pocit, že když jsme zmínili, že máme chůvu, tak to budilo u ostatních dojem něčeho jakoby pro ně nepochopitelného a brali to spíše za jakýsi rozmar.“

Měly vaše babičky pocit, že jim někdo bere tu jejich roli či jak na chůvu v domácnosti celkově reagovaly?

„Určitě naše babička měla ten pocit. Ona říkala, že to je zbytečné a že by nám mohla hlídat ona a navíc zadarmo. Tvrdila, že nechápe, proč si na to najímáme někoho jiného, jelikož ona bydlí poblíž nás. On je však problém, že ona to nedokáže dělat tak pravidelně a téměř po celé odpoledne. V momentě, když jsme ji potřebovali, tak často měla jiné plány, takže by nedokázala to hlídání, které jsme my s manželem potřebovali vykryt. Měla však i přesto jisté výhrady. Pravděpodobně se cítila ohroženě či odstrčeně, ale časem to pak přijala a přestala mít námitky.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„Možná jak byl ten covid a já jsem musela chodit hodně do práce, tak jsem měla špatný pocit, že se nemůžu věnovat synovi natolik, jak bych si představovala. Dalo by se však říct, že z toho mám svým způsobem špatný pocit do dnes. Mám hodně práce a trávím v ní poměrně dost času a můj manžel to má stejně tak. Když pracujeme s manželem z domova oba, tak máme výčitky, že se synovi, když přijde ze školy, nemůžeme plně věnovat a že hodně času tak tráví po škole u počítače, jelikož jeho rodiče musí pracovat.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Koukali jsme se, jaká je průměrná mzda za hlídání a když si řekly uchazečky málo, například osmdesát korun za hodinu, tak nás to spíše odradilo, jelikož nám to přišlo podezřele hodně málo. Vím, že tam byla i uchazečka, která požadovala pět set korun na hodinu, jelikož to byla diplomovaná sestra a měla plno titulů, ale to mi zas na stranu druhou přišlo příliš moc, takže to bych také ne zvolila. Chtěli jsme nějaký střed. Člověk musí ve své práci vydělávat značně více peněz, než platí chůvě, aby se mu to vyplatilo. My jsme k tomu přistupovali vždy tak a měli jsme štěstí, že jsme si poctivě prošli nabídky veškerých uchazeček a z toho si vybrali vhodné kandidátky. Pak když jsme si vybrali tu finální chůvu, tak jsme se na ceně domluvili přímo sní, aby to vyhovovalo oběma stranám.“

Máte pocit, že Vám chůva narušuje vaše soukromí?

„My žádný odstup nemáme. Víme o sobě navzájem s chůvou hodně věcí a není to tak, že bychom se báli před ní cokoli říct. Přeci jen u nás tráví čas a abychom si museli dávat pozor o čem se bavíme, to by bylo dost nekomfortní a vyhovuje nám to takhle. Myslím si, že je to celé o povaze těch lidí, jak si navzájem spolu sednou a jaký mají mezi sebou vztah, jestli se cítí ve své přítomnosti uvolněně. Musím však říct, že pokud bychom měli věkově mnohem starší chůvu, a ne mladou slečnu, tak by ten náš vztah byl více na profesionální úrovni než na té kamarádké bázi. My jsme ale starší paní na hlídání nechtěli, právě proto, abychom mohli mít přátelský vztah mezi sebou. Také je to za mě o tom, koho na začátku hledáte. My jsme chtěli někoho na dlouhodobou spolupráci, na pár let. Hledali jsme člověka povahově podobného k nám, aby do naší domácnosti snadno zapadl, jelikož čím déle u nás bude, tak tím více ho budeme brát za

součástí rodiny. Chtěli jsme mít zkrátka dojem, že se před chůvou nemusíme bát cokoliv říct, jelikož ji považujeme za člena domácnosti. Navíc když máte přátelský vztah, tak i lépe poznáte toho daného člověka, který se vám o dítě stará. To mi přijde přínosné, jelikož chůva s dítětem tráví dost času a dle její povahy i poznáte, jaký na něj bude mít případně vliv.“

Žárlila jste někdy na chůvu? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chůvou a vaším partnerem milostný poměr?

„Tak já se přiznám, že jsem fotku naší chůvy ukazovala kolegyním a ony byly hned jako: „A to se nebojíš?“ A mě to v první řadě ani nenapadlo, se nějak strachovat, ale kamarádky byly hned takové, že říkaly, že ony by si hezkou mladou chůvy asi nevybraly. Dovedu si to ale představit, že mají manželky obavy a že třeba raději zvolí nějakou starší, ne třeba tak atraktivní a hubenou chůvu, ale já jsem tohle neřešila.“

Navazuje s chůvou osobnější vztahy nebo vše necháváte na profesionální rovině? Považujete ji za součást rodiny, dáváte si například dárky k svátku, narozeninám či na Vánoce?

„Já si myslím, že ano. Myslím, že by to tak mělo být, protože i ve finále má chůva vaše klíče a musíte si navzájem věřit. Tudíž si myslím, že budovat osobnější vztah je na místě. Z posledních chůvou jsme si dávali dárky jak k Vánocům, tak k narozeninám, brali jsme ji, dalo by se říct, za součást naší rodiny a věděli jsme navzájem o sobě mnoho osobních věcí.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Já jsem měla dvakrát osobní pohovor se slečnami. My jsme měli první chůvu, když byl syn malý, druhou jsme pak hledali, když mu byly ty 3 roky. Než jsem si vybrala slečny na osobní pohovor, tak jsem si nejdříve prošla jejich zkušenosti a přečetla jsi, co o sobě píšou a jak dlouho již děti hlídají a s jakým věkem dětí mají ty zkušenosti nejvíce. Teprve poté, co jsem si prošla informace o každé uchazečce, tak jsem vybrala slečny, se kterými jsem se sešla i společně se svým manželem. A pak rozhodly osobní sympatie a také vlastně i lokace ve které chůva bydlí, jelikož jsme chtěli někoho, kdo bude bydlet poblíž.“

Kladli jste důraz i na názor vašeho syna při výběru chůvy, respektive na jeho sympatie vůči té chůvě?

„Určitě kladli. Kdyby ji náš syn neměl rád, tak bychom si ji nevybrali. Naštěstí nabídka chův je v dnešní době široká, takže jsme měli z čeho vybírat.“

Když jste najali chůvu, chtěli jste po ní doklad, aby doložila svou totožnost nebo jste ji věřili?

„Ne, my jste tohle při vstupním pohovoru nevyžadovali, možná jsme naivní, ale prostě jsme ji věřili, že je to skutečně ona a že se jmenuje tak, jak tvrdí. Musím však zmínit, že jsme kopii jejích dokladů dávali pak do školky, takže jsme si vlastně tím ověřili, že je to skutečně ona. My hlavně, než jsme nechali dítě o samotě s chůvou, tak jsme si uchazečky pozvali k nám domů, abychom viděli, jak budou se synem fungovat společně a na průběh prvních pár hlídání jsme alespoň já nebo manžel dohlíželi. Dělali jsme i to, že jsme pak v půlce hlídání na chvíli odešli z domu, abychom viděli, jak syn na chůvu reaguje o samotě. Když probíhalo vše hladce, tak teprve poté, jsme svěřili chůvě klíče od domu a nahlásili její jméno ve školce, aby mohla syna pak vyzvedávat bez nás.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost s chůvou?

„Ano měli. Domluvili jsme se s jednou slečnou, která byla opravdu ještě mladá, bylo jí podle mě tak 17 let a domluvili jsme se, že u nás bude hlídat. Zhruba za týden volala, že si zlomila nohu a že bude najednou končit studium a že nastoupí někde jinde do práce. Mně přišlo, že si to celé vymyslela a že to byly jen výmluvy. Už jsme ji pak nikdy neviděli a z celého hlídání sešlo.“

Stalo se Vám někdy, že Vám chůva něco ukradla?

„Tohle se nám nikdy nestalo. Naštěstí.“

Stalo se Vám, že by chůva na dané hlídání nedorazila či ho nečekaně na poslední chvíli zrušila?

„To se asi nestalo, jen se nám stalo, že to chůva na poslední chvíli zrušila, jelikož ji bylo špatně, ale dala nám to vědět. Nebylo to tak, že by se vůbec v daný domluvený termín neukázala. Co se nám však stávalo bylo, že měla pravidelně zpoždění, třeba klidně i hodinu nebo dvě. Taky se vlastně stalo, že to poměrně často na poslední chvíli rušila, obvykle z důvodu, že se necítí dobře. Nevím, občas mi přišlo, že se spíše z hlídání vymlouvala.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„Naštěstí jsme žádné velké konflikty s chůvou nikdy neměli, pakliže by se nějaké naskytly, tak bychom si bezprostředně sedli a rozebrali to s ní nejdřív osobně. Myslím si, že je vždy dobré slyšet i druhou stranu, aby člověk věděl, proč k daným problémům vlastně došlo.“

Co od chůvy vyžadujete (Povahové vlastnosti, vzdělání, věk)

„Pro nás je hlavní, aby byla sympatická, měla kladný vztah k dětem a syn ji měl rád.“

Hrál u vás při výběru chůvy roli její věk?

„Určitě je to u nás trošičku jiné, než to mají ostatní rodiny. Já jsem cíleně nechtěla starší chůvu, aby nahrazovala roli autoritativní babičky ze staré školy, která by byla přísná a nevěděla co je to Instagram, Facebook, YouTube a PlayStation, jelikož to má náš syn rád a rád na tom tráví čas. Některé starší ženy se v moderních technologiích příliš neorientují.“

Hrálo u Vás roli vzdělání při výběru chůvy?

„Vzdělání ne. Nebo jako kdybych viděla nějakou vyučenou kuchařku nebo vyučenou vysokoškolačku, tak bych si určitě vybrala vysokoškolačku, ale při výběru uchazeček jsem se dívala hlavně na praxi, aby měla nějaké dva roky praxe s dětmi, ideálně ve věku mého syna.“

Vybírali jste si chůvu i na základě jejího vzhledu?

„Ano určitě. Prostě podle celkových osobních sympatií, jak na zaujmula na první pohled, jak se vyjadřovala, jak vypadala. Celkově jaký dojem na nás udělala.“

Jak si představujete strávený čas dítěte s chůvou?

Určitě také bylo strašně důležité, aby se chůva a Adámek sedli a aby si spolu hlavně rozuměli a měli k sobě nějaký vztah, ideálně možná až sourozenecký. Pokud je hezky, můžou jít na hřiště nebo k rybníku. Máme u nás v okolí dost aktivit na vyžití. Kousek od nás je bazén, nebo mohou jet také do nějaké herny či zajít do kina. Necháváme v tomhle ohledu chůvě velkou volnost, takže se může sama rozhodnout, co chce se synem dělat. Syn má rád kolo i koloběžku a nedalo nás je in line park, kde se dá hezky na kole jezdit. Naše chůva brala syna i na různé výlety, chodili do bazénu, do muzea a podobně. Syn má rád také auta a vlaky, takže si rád hraje doma nebo staví LEGO. Celkově máme doma spousta hraček, takže možností, s čím syna zabavit, je hodně. Miluje počítačové hry a pokud si s ním chůva nějaké zahraje, je nadšený a nám to nikterak nevadí. Hlavní je, ať si čas s chůvou užije “

Vadilo by vám, pokud by vaše děti hlídal muž v pozici chůvy?

„Muž jako chůva by mi určitě nevadil – třeba na hlídání chlapců to může být i výhoda, jelikož můžou spolu dělat „chlapské“ věci – hrani fotbalu, her a může dítěti poskytnout i třeba mužský vzor. Také má určitě muž jiné jednání a názory než žena a pokud by si se synem spolu sedli a fungovalo by to, tak bychom se tomu určitě já ani manžel nebránili.“

Máte vůči nějaké rase či etnicitě předsudky a když ano, tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech, ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

„Vůči rase či etnicitě nemáme předsudky, jen bychom si ne zvolili chůvu, která neumí dobře česky/mluví jen anglicky, ale kdyby česky dobře uměla, tak to není určitě překážka. Naopak to může být výhoda, pokud mluví více jazyky a mohla by syna případně i učit či doučovat, ale primární je plynulá čeština, jelikož to je jeho rodný jazyk.“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„O úklid a vaření nikdy nešlo. Jen jsme nechtěli mít pocit, že chůva bude dítě ignorovat, například bude pouze na telefonu a nebude se mu nikterak věnovat. Nevyžadujeme nepřetržité vymýšlení aktivit, ale zkrátka ten čas s dítětem trávit příjemně. Je pro nás důležité, aby se syn s chůvou nenudil, aby s ní byl rád a těšil se na ní. Během práce se synovi nemůžeme sami věnovat, a tak pro nás hlídání znamená vesměs zabavení dítěte po dobu, co jsme v práci nebo z jiného důvodu nejsme doma. Stalo se nám s první chůvou, že trávila hodně času na telefonu a stále si volala s přítelem a náš syn si pak na to stěžoval, že se mu dostatečně nevěnovala. Samozřejmě je pro nás důležité, aby se synovi nic během hlídání nestalo, neměl hlad či jinak nestrádal, jelikož potřebujeme mít pocit, že svěřujeme syna do správných rukou.“

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„Můj manžel a já a máme malou dcerku, jsou jí necelé tři roky. Jsem s ní doma na mateřské dovolené a můj manžel chodí každý den do práce. Pracuje v právníkové firmě a jeho pracovní doba je často dlouhá, takže přes den v týdnu doma moc nebývá. O dceru se tedy během dne starám já s pomocí chůvy. Pracuji z domova na částečný úvazek v jedné firmě, takže se mi chůva hodí, že mám na práci klid a čas. Babičky nám dcerku moc nehlídají, jelikož nebydli v Praze. Nyní dávám dceru na pár dní v týdnu do školky, aby se začlenila mezi ostatní děti.“

Z jakých důvodů, jste se rozhodli vyhledat služby placené chůvy?

„Tak na začátku to bylo hlavně ze zdravotních důvodů, protože jsem to měla po porodu hodně zdravotně komplikované. Potřebovala jsem se tedy zdravotně srovnat, a tudíž jsem potřebovala čas, abych mohla chodit na různá vystření a kontroly. Byla jsem hodně unavená a potřebovala jsem se mít možnost dospat a načerpat sílu. Já ještě trpím únavovým syndromem, takže potřebuji spát déle než většina lidí a pokud dlouhodobě nemám dostatek spánku, tak to moje tělo nezvládá. Manžel má náročnou práci, takže mi s dcerou přes den pomáhat nemůže. Já jsem na částečném úvazku v jedné marketingové firmě a manžel je právník, takže pracuje častokrát dlouho do noci. Během dne jsem tedy s dcerou doma já. Dceři jsou nyní téměř tři roky a chodí na pár dní v týdnu i do školky. Ty dny, co ve školce není, tak chůvu využívám, od 9:00 do 15:00, pak už se dceři věnuji sama. Chůva mi vlastně pokryje čas, který by jinak dcera byla ve školce.“

Jak často chůvu momentálně využíváte?

„Momentálně třikrát týdně, od 9:00 do 15:00, ty dny, které není dcera ve školce.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„Manžel chodí každý den do práce, odchází kolem 9:00 ráno a vrací se až pozdě večer. Během dne jsem doma s dcerou já, chůva anebo je dcera ve školce. O úklid se nám stará paní uklízečka.“

Drobný úklid vždy udělám já nebo manžel, podle toho, kdo má zrovna čas. Víkendy trávíme celá rodina spolu a úkony si dělíme. Přes týden vařím, uklízím, nakupuji a starám se o dceru převážně já, jelikož manžel je v práci. Dceři se věnuje však pěkně a pokud je doma, pomůže mi i se zbylými věcmi v domácnosti.“

Mají lidé ve vašem okolí chůvu, případně jak vaše okolí reagovalo na to, že chůvu máte?

„Moje sestra také využívá chůvy, takže u nás v rodině to je poměrně běžné. Naše okolí reagovalo různě. Moje kamarádky, které jsou jiné než já, z jiné společnosti, tak tomu ne vždy úplně rozumějí a berou to za určitý nadstandard. Kamarádky z manželovy strany nebo manželky jeho kamarádů, které chůvy neměly, tak to úplně nechápou a nepodporují to. Na stranu druhou mám kamarádku, která mě za to podle mě dost odsuzovala, za to že využívám chůvu. Ona má však v Praze rodiče, kteří ji děti pohlídají. My máme obě babičky na druhém konci republiky, takže ty nám dceru hlídat nemohou, takže chůva je naše jediná možnost na pravidelné hlídání. Hodně lidí odsuzovalo to, že máme chůvu proto, abych já mohla spát, jelikož trpím velkou únavou. Měla jsem kamarádku, která by nedokázala svěřit dítě někomu cizímu. Prarodičům ani, ale ani kamarádkám by ho nesvěřila a ta vlastně mě nedokázala v tomhle absolutně pochopit. Myslím si, že pokud je dítě zvyklé na hlídání od cizí osoby, tak se i lépe začlení do školky, jelikož už je na tu odluku zvyklé. To mi přijde také přínosné. Ono to dítě se pak tak netrápí při přechodu do školky, jelikož je zvyklé trávit čas bez matky a nemá z toho trauma.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„To si člověk musí umět srovnat v hlavě. Ty matky, které hrdě táhnou celou domácnost a péči o děti samy a nechtějí pomoc od třetí osoby, tak jsou pak často unavené, protivné, nevyspalé a chovají se pak špatně i k těm dětem, protože jim chybí energie. Já to vidím i u sebe, že když si neodpočinu a jsem nevyspalá, tak jsem pak na dceru nepříjemná, a přitom ona za to nemůže. Myslím si, že dle toho, jak v klidu a v jaké náladě je matka, tak je na tom celá rodina a pokud budu unavená a mrzutá, tak nemůže být spokojená ani dcera ani manžel, protože ta moje nálada a nálada nás všech ovlivňuje pak celou domácnost. Ta máma je základ pro rodinu a dítě si nezaslouží, aby na něj byla matka zlá jen proto, že nemá dostatek síly a energie na něj. Maminky, které si myslí, že je pro dítě největším přínosem, že s ním budou trávit veškerý čas, i na úkor toho, že budou na dítě nepříjemné, tak si myslím, že to je špatně. Lepší je kvalitní čas

než ten kvantitativní, který však za moc nestojí. Každá matka by si měla umět odpočinout a načerpat síly, aby pak na to dítě byla příjemná a ten čas s dítětem ji bavil.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Uvedla jsem v inzerátu cenu, která pro nás byla přijatelná s tím, jaký plat máme my s manželem a jakou cenu tudíž můžeme za hlídání nabídnout. Dívala jsem se samozřejmě kolik nabízejí ostatní, ale primárně jsem se řídila tím, co si můžeme dovolit nabídnout my sami, aby to pro nás bylo únosné. Když byla dcera malinká, měli jsme drahou chůvou, která měla plno certifikátů a byla hodně vzdělaná. Bylo to dobré z toho důvodu, že dcera byla novorozeně a ta péče byla náročná a my si chtěli být s manželem jisti, že je dcera s chůvou v bezpečí, takže jsme byli ochotni platit hodně peněz za tu péči. Účtovala si za den 4000 korun, což pro nás pak, když byla dcera již starší a nepotřebovala tak kvalifikovanou chůvu, bylo hodně drahé. Nyní platíme za hlídání 150 korun za hodinu.“

Žárlila jste někdy na chůvu? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chůvou a vaším partnerem milostný poměr?

„Můj manžel je typ, který takhle není nastavený. Ví, že pokud by to udělal a já se to dozvěděla, tak by to byl pro to náš vztah konec a myslím si, že by mě ani takhle nikdy neponížil. Máme hezký vztah a o tohle se nijak neobávám. Pokud by manžel s chůvou nějak flirtoval a ona by to neopětovala, tak si myslím, že by mi to řekla, jelikož by jí to bylo nepříjemné a pokud by ty sympatie u nich byly vzájemné, tak věřím, že bych to také zjistila a všimla si toho. Primárně se o to ale nestrachuji. Můj muž to nemá zapotřebí, tohle dělat.“

Navazuje s chůvou osobnější vztahy nebo vše necháváte na profesionální rovině? Považujete ji za součást rodiny, dáváte si například dárky k svátku, narozeninám či na Vánoce?

„Záleží jak s kým. Záleží, jak si mezi sebou s chůvou sedneme a také na její povaze, zda je otevřený typ člověka a je komunikativní nebo je spíše uzavřenější. Měli jsme jednu chůvu a ta nám dceru hlídala přes rok od jejích čtyř měsíců. S tou jsem měla skvělý vztah, který udržujeme dodnes. Dávaly jsme si společně dárky, jak ona dceři, tak já jí a vlastně dárky si dáváme i stou

naši paní uklízečkou. Hodně blízký vztah jsme měli i s naší další chůvou, která s námi letěla i na dovolenou, jen já dcera a ona a s tou jsem měla velice blízký vztah a také jsme si, když byla nějaká událost, dávaly společně dárky. S plno chůvami, i když u nás již nehlídají, jsem v kontaktu dodnes.“

Má dcera chůvě citový vztah, buduje si k ní bližší pouto?

„Rozhodně. Mimo chůvy máme ještě paní uklízečku a tu zcela zbožňuje, na tu se vyloženě těší, když ví, že má přijít. Myslím si, že je to ale tím, že paní uklízečku zná od narození. Ke každé chůvě má dcera jiný vztah, dle toho, jak dlouho je zná, či jak pravidelně ty chůvy dceru hlídají.“

Myslíte si, že je snazší navázat ten bližší vztah s mladší chůvou než se starší?

„Já to mám opravdu dle osobnosti toho člověka a dle povahy. Záleží, jak si sedneme vzájemně a pak to samo vyplyne.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Já jsem osobní rozhovory neřešila. Řešila jsem časově jak kdo může a nemůže. Většinou po tom prvním zkušebním hlídání jsem zjistila, zda si dcera s chůvou sedla nebo ne a dle toho jsem pak pokračovala ve spolupráci. Osobní vzájemné sympatie, to že si s danou chůvou sedneme vzájemně lidsky, je pro mě také důležité. Jsem ráda za dlouhodobé spolupráce. Nemám ráda a nechci, aby se dceři chůvy příliš často měnily a ona si musela zvykat na stále nové tváře. Mám ráda, když si chůva s dcerou k sobě vybudují osobnější vztah, a i já si ráda budu s chůvou přátelský vztah. Snažím se mít stále chůvy a stalo se nám, že chůvy odešly. Většinou dokončily školu a nastoupily někde na plný úvazek, jedna se stěhovala za přítelem do jiného města, ty důvody byly různé.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost s chůvou?

„S chlapcem, co u nás párkrát hlídal, dcera si s ním moc nesesla. S jednou slečnou jsme byly domluvené, neznaly jsme se příliš dlouho. Hlíдалa u nás jednou a byla jsem sní domluvená, že přijde zas ještě ten stejný týden. Já jsem jí poslala omylem platbu za to první hlídání ve výši dvou hlídání a byla jsem s ní domluvená, že tím dalším hlídáním se vyrovnáme, ale už

nedorazila. Mrzelo mě to, jelikož mi to nepříjde správné a já bych se tahle nevychovaně nezachovala. Pochopila bych, kdyby hlídání zrušila a peníze mi poslala zpět, ale ona už se ani neozvala.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„Zcela jednoduše. Snažíme se problém vyřešit osobně a v klidu. Sdělíme, kde je na naší straně problém a jak by se dala situace vyřešit a snažíme se společně s chůvou dojít k nějakému praktickému řešení. Jednáme vždy narovinu.“

Co od chůvy vyžadujete (Povahové vlastnosti, vzdělání, věk)

„Já vlastně žádné extra požadavky nemám. Nijak ji neúkoluji, jen řeknu základní informace na začátku, ohledně spánku, jídla, takový ten běžný režim, na který je dcera zvyklá. To, jak bude chůva s dcerou trávit čas, nechávám na chůvě. Dcera byla celý minulý rok hodně nemocná, chytne vždy nějakou virózu ve školce a nemocná tam pak nemůže chodit. Dcera tedy byla loni hodně doma a naučila se dost koukat na televizi a trávit u ní čas, což je něco, čemu se snažím vyhnout, respektive nechci, aby u ní seděla celý den. V létě mám ráda, když tráví dcera čas venku, na hřišti, na procházce nebo ji chůva vezme někam na výlet, například do zoo nebo jinam na zvířátka. V zimě je to náročnější to dítě zabavit, což chápu a nevádí mi, pokud si chůva s dcerou pustí pohádku, ale nechci, aby strávily na telefonu či u televize většinu dne. Důležitá je pro mě spolehlivost, pokud se s chůvou domluví na nějaký den, tak počítám s tím, že dorazí.“

Co u vás při výběru chůvy rozhodovalo? (věk, vzdělání)

„Tohle se mi mělo v průběhu toho, jak dlouho již chůvy máme. Máme totiž více stálých chův, jelikož jsme nenašli žádnou, který by mohla vždy, když jsme potřebovali anebo každý den v týdnu. Prvně jsem se bála, že mladé chůvy se nebudou schopni o dceru postarat a že když tvrdí, že mají dlouholeté zkušenosti s dětmi, tak tím spíše myslí, že občas hlídaly sourozence. Nevolila jsem ani moc mladé chůvy, ani moc staré chůvy, protože jsem se upřímně řečeno bála, že ty starší chůvy, nebudou mít na dceru dostatek energie. Bála jsem se, že by těm starším ženám mohla dcera například utéct na hřišti, nebo by ji celkově nedokázaly uhlídat, jelikož ona je hodně aktivní dítě. Postupem času jsem však zjistila, že ty starší chůvy jsou moc fajn a že jsou

pro dceru jak babička, dokážou ji v pořádku pohlídat a dohlídnout na ni. Také jsem si uvědomila, že si s ní skvěle vyhraji a nejsou vůči ní autoritativní a nesnaží se ji vychovávat, což bych ani nechtěla. Naše chůvy jsou věkově nyní namíchané, ale nemáme žádnou vyloženě mladou slečnu na hlídání, které by bylo méně než dvacet pět let.“

Jak si představujete strávený čas dítěte s chůvou?

„Já jsem nadšená, pokud chůva vymyslí pro dceru výlety, nebo nějaké zábavné aktivity. Hlavně v létě chci, aby dcera hodně času trávila přes den venku. Ty naše chůvy často znaly místa, kam se dá s dětma chodit a já je ani neznala. To je super, že dcera poznává nová místa a věci. Mám radost, pokud chůva vezme dceru třeba do muzea nebo na různé interaktivní výstavy nebo expozice, to si myslím že je pro ten rozvoj dítěte super. V létě chodí ráda dcera krmít labutě nebo kačenky.“

Vadilo by vám, pokud by vaše děti hlídal muž v pozici chůvy?

„Kluka jsme již zkusili a musím říct, že to bylo hrozné. Rozhodně už bych si znovu kluka na hlídání dcery nevybrala. S dcerou si nesedli, nevyhovovalo jí to, byla s ním nešťastná. Nerada s ním trávila čas, hodně mu plakala a vyžadovala si mou přítomnost. Nijak ji neubližoval nebo tak. Nebylo to, že by se jí nevěnoval, ale dcera má prostě lepší vztah k ženám jako chůvám. Ona se od něj nenechala ani pohladit ani pochovat. Ze strany dcery to sním prostě nezafungovalo. Chci už pouze ženy chůvy, aby nám hlídaly dceru.“

Máte vůči nějaké rase či etnicitě předsudky a když ano, tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech, ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

„Žádná rasa ani národnost by nám vyloženě nevadila. Ze začátku jsme požadovali, aby chůva mluvila plyně česky a byla rodilá mluvčí, jelikož dcera ještě neuměla dobře mluvit a nechtěli jsme, aby na ní mluvil někdo se špatnou výslovností a cizím přízvukem. Také byla dcera jako menší zvyklá na různé povely, jako například: „stůj, papej, nesahat, pojd“ a nechtěli jsme ji cizím jazykem plést. Nyní by nám nevadilo, pokud by byla chůva anglicky mluvící, pokud by mluvila plynule a perfektně anglicky nebo by dokonce byla rodilá anglická mluvčí, jelikož by se dcera mohla učit sni druhý jazyk.“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„Ne, nepožaduji. Pokud to nějaké chůva zvládne, že mi tady pouklidí, vyskládá myčku nebo srovná hračky, během toho, když dcera například spí, tak to velice oceňuji a je to pro mě benefit. Nicméně je pro mě prioritou péče o dceru, takže kromě toho nic jiného od chůvy nevyžaduji. Veškeré ty jiné domácí práce ze strany chůvy jsou pro mě sice fajn a vážím si jich, ale mě jde hlavně o tu dceru, aby se věnovala chůva jí.“

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„My jsme pětičlenná rodina. Máme s manželem tři děti, dva syny a jednu dceru. Dcera ta je nejstarší, je jí šest let a chodí do první třídy, přičemž má ve škole plno kroužků, takže ta obvykle není potřeba pohlídat, jelikož se vrací domů až pozdě odpoledne. Prostřednímu synovi jsou tři chodí částečně dopoledne do školky, aby se lépe zažil v dětském kolektivu. Doposud šlo především o hlídání jeho, jelikož do školky chodí chvíli, aby celý den neproseděl jen u televize a trávil ten čas i nějak zábavně. Nejmladšímu synovi je čerstvě rok, a i když bych ráda za jeho občasné hlídání, tak se zatím bez moji přítomnosti neobejde příliš dlouho a pláče. Já jsem na rodičovské dovolené stále a manžel pracuje na plný úvazek v oblasti financí a vrací se z práce až k večeru, a tak pomoc chůvy uvítám vždy.“

Z jakých důvodů, jste se rozhodli vyhledat služby placené chůvy?

„Tak už když jsme měli jedno dítě, tak jsme si párkrát za čas chtěli s manželem zajít třeba večer na večeri nebo do kina, spíše jen tak pro zábavu, abychom spolu mohli také někam vyrazit a užít se ten společně strávený čas. Samozřejmě jsme nechtěli a ani hlavně nemohli to dítě vozit s sebou, jelikož to bylo po večerech, a tak jsme začali pomalu nárazově využívat pomoc třetí strany. Když jsme pak měli děti dvě, tak už pomoc chůvy byla nutná z praktických důvodů, abych si mohla buď s tím prvním něco zařídit anebo sama. V těch večerních hodinách nebo na víkendy, když jsme chtěli zajít třeba do divadla, nebo někam společně bez dětí, tak jsme chůvu také rádi využili. Později se nám narodil další syn a teď když máme děti tři, tak už je to vyloženě nutnost, protože by se člověk jinak zbláznil. Je potřeba si zařídit nejen svoje věci, ale také dcera již chodí do školy, a to obnáší spoustu věcí a starostí pro mě navíc. Ráno ji sice do školy vozí manžel, ale vyzvedávám ji pak já a nechci sebou vozit všechny děti, takže ráda ocením, když může chůva zůstat alespoň s tím tříletým synem doma, než pro dceru zajedu. Nejmenšímu synovi je, jak jsem říkala teprve rok, takže se bez moji přítomnosti zatím úplně neobejde, ale lepší je pro mě stále brát s sebou jen jedno dítě než dvě. Během dne, když si potřebuji něco zařídit nebo někam zajet a dcera je během dne ve škole, tak jsem ráda, když s tím prostředním synem je někdo doma a on i ten čas tráví produktivněji, než se mnou celý den na pochůzkách či v autě. I když jsem doma celý den, tak mě těší, že si mají děti s kým hrát a nekoukají celý den na televizi,

jelikož chůva je přeci jen zabaví, jelikož je při péči o nejmenšího syna, bych to úplně skloubit nedokázala a chci, aby všem byla věnována pozornost. Dle mého názoru je chůva nutností do domácnosti s třemi dětmi, aby se všichni členi nezbláznili a především já, jelikož manžel se vrací domů až na večeri.“

Jak často pomoc chůvy využíváte?

„Neřekla bych, že úplně často, třeba tak dvakrát do týdne. Vše záleží na tom, co zrovna ten daný týden mám za práci a co vše musím zařídit a zda mohu či nemohu sebou brát děti. Občas se stane, že pomoc chůvy využívám i třeba čtyřikrát do týdne, například v případě nemoci, ale běžně tak dvakrát do týdne, abych si mohla vyřešit osobní věci či nějaké pochůzky.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„Můj manžel je doma jen ráno a vrací se z práce večer. Dělán tedy téměř vše já. Máme paní uklízečku, která chodí jednou týdně na větší úklid, ale ten drobný úklid během týdne dělám já. Přes týden se starám o děti já, vařím, nakupuji, uklízím, věnuji se dětem. Máme tedy ještě paní na žehlení, to mi dost pomáhá. O víkendu mi manžel pomáhá, s čím je třeba. On rád vaří, tak nám o víkendy často něco připraví. Snažíme se však víkendy trávit hodně aktivně. Chodíme na procházky, jezdíme na výlety, rádi chodíme do restaurací, abychom si odpočinuli a ten čas si užili a měli jsme všichni volno.“

Jak reagovalo vaše okolí či babičky na to, že máte chůvu?

„Okolí na to reagovalo různě. Moje blízké kamarádky chůvy nemají, jelikož je nepotřebují, protože už mají starší děti anebo je mají přes den ve školce. Na stranu druhou máme sousedy, kteří mají chůvu na plný úvazek, a těm přijde zvláštní, že ji také nemám na plný úvazek. Ty reakce jsou tedy různé, ale nikdy nás za to s manželem nikdo neodsuzoval. Babičky občas říkaly, že děti pohlídají, že chůvu nepotřebujeme, ale dlouhodobě by to stejně naše prarodiče nezvládali. Obě babičky i dědové nám děti rádi pohlídají, ale není to nijak pravidelně.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„Vůbec. My využíváme chůvu nyní jednou za čtrnáct dní, občas jednou týdně. Není to hlídání moc časté, takže tenhle pocit opravdu nemáme. Dětem se věnuji dobře a dostatečně, a i můj manžel, když má čas, tak také. Vyhovuje mi o takhle, protože pokud bych tu měla chůvu denně, tak bych si to vyčítala, že se dětem dostatečně nevěnuji, ale teď tenhle pocit nemámě ani já ani manžel.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Dívala jsem se, kolik nabízí ostatní rodiny v inzerátech. Pokud jsem měla pocit, že je chůva dobrá a řekla si málo peněz za hodinu, tak jsem ji plat zvýšila, jelikož ráda ocením dobrou práci a také jsem chtěla, aby chůva věděla, že může s platem od nás počítat a nevyměnila nás pak za jinou rodinu, která by ji nabídla třeba více peněz.“

Žárlila jste někdy na chůvu? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chůvou a vaším partnerem milostný poměr?

„U mě to asi zbytečná otázka. Manžel je vždy přes den v práci, takže s chůvou téměř do kontaktu nepřichází nyní. Dříve nám hlídala jedna slečna a pomáhala nám v domácnosti, když jsem byla s nejmladším synem v porodnici a můj muž by sám péči o dvě děti zvládal složitě. Tahle slečna tedy byla s manželem doma a jezdili s dětmi i na výlety, trávili hodně času společně s dětmi, ale i tak jsem se nikdy nestrachovala, že by mi byl manžel nevěrný. My máme moc hezký vztah a máme se opravdu rádi.“

Navazujete s chůvou osobnější vztahy nebo vše necháváte na profesionální rovině? Víte navzájem o svém soukromí a sdělujete si věci z osobního života?

„Hodně spíš na té profesionální rovině, ale opět to záleží na daném člověku, jak si spolu sedneme. S jednou chůvou jsme měli s manželem podle mě hezký vztah, rozuměli jsme si, ale

také tak pak byly ke konci nějaké neshody a spolupráci jsem ukončila. Vlastně se mi to nikdy nevyplatila navazovat bližší vztahy, jelikož když už jsem je navázala, měla jsem pocit, že toho chůva zneužívala a často hlídání rušila nebo chtěla odejít najednou dříve domů. Je pro mě z mé zkušenosti lepší ta profesionální rovina.“

Dáváte si s chůvou dárky k svátku, narozeninám či k jiným událostem?

„Ne, to jsme nikdy nedělali, jelikož jsme si k žádné chůvě takhle blízký vztah nevybudovali. Ty vztahy na to nebyly.“

Vytváří si vaše děti citový vztah k chůvě?

„Naše děti si vytvořily ze všech těch chův, bylo jich tu tak kolem patnácti, vztah ke dvěma. Bylo na nich i vidět, že děti měly ty dvě chůvy fakt rády a že i ty chůvy měly rády naše děti. Ten vztah byl oboustranný, děti se na tyhle chůvy i vždy i těšily. Jedna z těch chův u nás pracuje dodnes a stále má s dětmi moc hezký vztah. Tyhle chůvy u nás pracovaly dlouho, takže díky té dlouhodobé spolupráci si děti k chůvě našly cestu a oblíbily si ji. Většinu těch chův děti rádi vůbec neměly. Hodně se nám tady chůvy střídaly, než jsme našli tu pravou. Nemyslím si, že by naše děti byly nějak extrémně náročné, ale prostě si s chůvami moc nerozuměly. Často bylo vidět, že to ty chůvy dělaly jen pro peníze a vlastně ani moc neměly rády děti. Ono je to pak na tom vztahu s dětmi znát, že se jim ta chůva nevěnuje a nehraje si s nimi.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Já se snažila zjistit, zda mají uchazečky zkušenosti. Především aby se uměly postarat o miminko, tedy ho přebalit, nakrmit či uspat. Mnoho uchazeček sice mělo zkušenosti se staršími dětmi, ale o malé miminko se bály starat. Miminka jsou prostě jiná než ty starší děti a je potřeba s tím počítat. U některých chův bylo již na první pohled zřejmé, že zkušenosti nemají, takže ty jsem automaticky vyřadila z výběru. Stalo se mi, že sice některé uchazečky zkušenosti neměly, ale byly snaživé a rychle se učily. Stalo se mi, že třeba přišla chůva a jelikož nevěděla, jak se chovat k malým dětem a jak si s nimi hrát, tak raději koukala jen do telefonu a seděla na pohovce. Přišlo mi to až úsměvné, jelikož věděla, že jsem doma a že vidím, že se těm dětem ta chůva nevěnuje. Určitě kladu důraz i na to, zda se daná chůva líbí dětem a zda si sní sedly a

mají ji rádi. Také preferují dlouhodobou spolupráci, jelikož děti mrzí, pokud si na někoho zvyknou a chůva pak spolupráci ukončí.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost s chůvou?

„Tak já jsem měla mnoho negativních zkušeností. Pár chův jsem musela i propustit a ukončit s nimi spolupráci. Jedna z těch negativní zkušenosti byla, že jsem doma měla miminko a potřebovala jsem zabezpečit prostřední dítě a ona místo toho, aby si s tím dítětem hrála, tak ho posadila do židličky a koukala do telefonu. Neuměla se tomu dítěti absolutně věnovat. Co také často dělala bylo, že si sedla na pohovku, zapnula si televizi a dívala se na děti, jak si hrají spolu. Ona je vůbec nezapojovala, nemluvila na ně, nehrála si s nimi. Nebyla to však jediná chůva, u které se mi tahle situace stala.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„Můj problém byl, že jsem to neřešila hned, že když jsem věděla, že je něco špatně, tak jsem to té chůvě hned neřekla. To byla chyba. Když už jsem toho měla dost a došlo to do bodu, že už jsem se neudržela, tak jsem na tu chůvu vyletěla, že se mi nelíbí, že se synovi nevěnuje a tráví všechnen čas na telefonu a že takhle to dál nemůže pokračovat. Ona se posléze na to rozbřečela a bylo jasno. Ukončili jsme s ní tedy s manželem spolupráci, ale vyříkala jsem si to s ní osobně. Měla jsem ale také chůvy, které hlídání běžně na poslední chvíli rušily nebo nedorazila jedna chůva vůbec a následně jsem ji pak již neviděla nikdy. Hodně těch chův, co jsme tu měli, byly prostě nespolehlivé, a to se nedá tolerovat dlouho. Já mám tři děti a pokud chůvu domluví, tak je pro mě zásadní, aby dorazila, jelikož mám většinou něco důležitého naplánovaného a pokud mi to chůva na poslední chvíli zruší, tak mi tím zcela nabolourá plány.“

Co od chůvy vyžadujete?

„Vyžaduji vyloženě to, aby se s dětmi hezky zabavila, aby se děti nenudily, aby trávily ten čas smysluplně. Samozřejmě vzdělání je důležitý, ale úplně na tom nelpím, jelikož pro mě je nejdůležitější, aby ty děti trávily ten čas nějak hezky a produktivně. Nepřeji si, aby strávily celý čas koukáním na televizi nebo do telefonu, jelikož to by pak postrádalo smysl. Důležité také pro mě je, aby měly děti chůvu rádi, aby se na těšily, jelikož jsme již měli u nás chůvu, se kterou si

děti nerozuměly a nechtěly s ní trávit čas. Samozřejmě takové chůvy u nás dlouho nebyly, jelikož to pak nefungovalo ani z jedné strany. Člověk pozná hned, už po pár hlídáních, zda si děti s chůvou sedly či ne, protože děti jsou upřímný a hned to vždy poví narovinu, takže člověk hned ví, zdali to bylo v pořádku či nikoliv.“

Jaké povahové vlastnosti by měla chůva mít?

„Musí být milá, trpělivá, dochvilná. Musí mít ráda děti a mít k nim dobrý vztah. Měla by být určitě přátelská. Vzdělání se moc neřešila, jelikož slečna, která má nízké vzdělání, může být dobrá s dětmi. A naopak slečna, která je velice vzdělaná, tak nemusí s dětmi dobře vycházet. Myslím si, že to je především o povaze toho člověka, a ne úplně o vzdělání. Pokud jde o věk, tak pro naše děti je lepší mladší chůva. Naše děti jsou hodně hravé, mají rádi vztahy na kamarádské bázi než nadřazenost nebo učitelský typ chůvy. Nechtěla jsem, aby byla chůva příliš autoritativní, jelikož moje děti autority moc nevyznávají a pokud je u nás někdo starší, tak je to s tím člověkem nebaví. Čili když je to holka, která je mladá, děti ji mají rádi a vidím, že se o děti umí postarat, tak je to pro mě lepší. Mladší slečny bývají dle mých zkušeností i mnohem více flexibilní co se dní, kdy mohou hlídat děti, týče. Měla jsem i starší chůvu, které bylo mezi 50-60 lety a nefungovalo to. Nefungovalo to v tom smyslu, že ona na ně neměla energii a nezvládala to. Já jsem jednou takhle přijela domů a ona byla tak vyřízená po celém dni, že druhý den už nepřišla. Jednak tedy neměla na děti energii, a především děti to s ní nebavilo. Ona jim totiž neuměla vytvořit zábavné prostředí a aktivity.“

Co při výběru kandidátky na chůvu rozhodovalo? (věk, vzdělání)

„Určitě rozhodovaly při výběru chůvy zkušenosti a také hrál, ostatně jak u všeho, roli první dojem. Přeci jen se nedá z internetu a nějakého životopisu a pár zprávách poznat, jaký ten člověk je ve skutečnosti, na to je zapotřebí vždy osobní setkání, ať obě strany vědí, co mohou očekávat a jaké to reálně pak bude. Pro mě, jak jsem již řekla, je důležitý ten první moment, kdy vidím, jak se ta slečna k dětem chová a jak na ni děti reagují a přijímají ji, což se dá poznat po pár setkáních. Dále je pak důležitá jistá spolehlivost, abych věděla, že opravdu chůva daný termín hlídání nezruší a já si mohu závazně zařídit jiný program, během kterého se mi slečna o děti postará. Dochvilnost je také potřebná, jelikož často člověk má domluvené schůzky, na které

si nemůže dovolit přijít pozdě. Chápu samozřejmě, občas se může něco přihodit a člověk se opozdí, ale nesmí to být zvykem.“

Jak si představujete strávený čas dítěte s chůvou?

„Určitě budu ráda, pokud se mu bude chůva věnovat naplno a dokáže ho třeba i naučit novým věcem, může to být zpěv, kreslení, tanec, čtení knížek, cokoliv. Mám také ráda, když tráví děti čas venku, pokud je hezké počasí. Máme hřiště na zahradě a v létě máme i bazén, takže venkovních aktivit se u nás dá dělat mnoho. Naše děti rády jezdí na kole, takže to je taky fajn aktivita, když je venku hezky. Pokud vím, že jsou děti s chůvou v bezpečí, tak ten čas, který chůva s dětmi tráví nijak neřídím a nechávám to na nich, co budou dělat a jak ten den stráví.“

Vybrala byste si za muže chůvu?

„Asi ne. Mně se ozval na inzerát jeden muž, že by nám chtěl děti hlídat, ale mě to bylo takové zvláštní. Neměla jsem k muži úplně důvěru. Říkala jsem si, že muž mi přeci nemůže přebalovat dítě, jelikož se jednalo o mou, v té době opravdu malinkou, dceru. Přišlo mi to divné takhle u té malé holčičky. Možná teď, když je dcera i syn již starší a není potřeba je přebalovat a uspávat, tak bych byla ochotná muže za chůvu přijmout, ale musela bych na něj mít doporučení od někoho. K mému nejmladšímu synovi, kterého je nutné přebalovat stále, bych muže za chůvu ne zvolila do teď.“

Máte vůči nějaké rase či etnicitě předsudky a když ano, tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech, ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

„Vůbec ne. Dokud umí daný člověk mluvit dobře a plynule česky, tak mi na rase ani národnosti nezáleží. Měla jsem chůvu Ukrajinku, která mluvila česky špatně. Byla moc milá, spolehlivá, ale bohužel ten jazyk byl pro ni problém. Já potřebuji, aby se na děti, především na nejmladšího syna, mluvilo plynule česky, jelikož on se teprve začíná učit mluvit a nechci, aby odposlouchal špatnou výslovnost. Ten vývoj jazyka je pro mě u malých dětí důležitý“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„Nepožaduji. Když bych měla někoho více pravidelně na celý den, tak bych to i využila, například pokud by byla chůva doma jen s nemladším synem. Syn chodí kolem oběda na dvě hodiny spát, tak během toho jeho spánku, když by chůva něco poklidila či uvařila, tak by mi to dost pomohlo. Já mám však tu chůvu jen nárazově na pár hodin, tak nad tím nyní neuvažuji a stačí mi, že děti pohlídá a věnuje se jim.“

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„Takže my máme dvě děti, syn 3,5 roku a dceři bylo teď 6 let a chodí do první třídy. Bydlíme v Praze v rodinném domku, který jsme si před pár lety postavili, takže máme obrovskou hypotéku a manžel pracuje, má náročnou práci, abychom to všechno zaplatili. Já jsem před mateřskou také slušně vydělávala, ale teď jsem už 6 let doma a starám se o děti, domácnost a dům se zahradou. Manžel pracuje v oblasti financí a řízení projektů. Je to dost náročné, protože tu nemáme žádné hlídací babičky a jsme na to sami dva, ale snažíme se v první řadě věnovat dětem. Jezdíme na výlety, během týdne chodíme na kroužky nebo se družíme s vrstevníky, do školky a školní družiny je dáváme jen občas, vzhledem k tomu, že jsem ještě doma, tak spíš na dvě / tři dopoledne v týdnu, aby měly socializaci v kolektivu, ale nechci je tam zase odkládat každý den.“

Z jakých důvodů, jste se rozhodli vyhledat služby placené chůvy?

„Především kvůli odlehčení v náročné rodinné situaci bez babiček, které by byly schopny děti pohlídat a také kvůli vytvoření více prostoru pro dobytí energie, zřízení nutných věcí apod. Jak už jsem říkala, tím že nemáme poblíž hlídací babičky, respektive manželovi rodiče nám už občas hlídají, ale jsou přes hodinu cesty od Prahy, takže to hlídání je spíš jednou za pár týdnů na tři dny... takže prostě ve chvíli, kdy přijde nějaká nemoc nebo potřebujeme něco zařídit apod., tak vlastně nemáme, kdo by nám vykryl kratší pohlídání během týdne. Moji rodiče jsou skoro 2 hodiny od Prahy a oba ještě pracují, jezdíme k nim jednou za měsíc až dva na pár dní, jinak se s nimi moc nevidíme, takže tam hlídání nefunguje prakticky vůbec. Mají své vlastní zájmy, takže o hlídání zatím ani nejevili moc zájem a děti na ně nejsou moc zvyklé, snad se to v budoucnu zlepší. Vzhledem k tomu, že jsme s manželem sami na dvě malé děti a on má náročnou práci, kde si nemůže jen tak vzít volno a pracuje často i během dovolené, já musím pokrývat většinu péče o děti a domácnost, a tak mi nezbývá moc prostoru pro sebe a například abych si aspoň došla občas k zubaři nebo zacvičit. Museli jsme před dvěma lety vyhledat pomoc hlídaček, protože mladší syn ještě nebyl ve školce a starší dcera tam chodila jen občas, navíc děti byly často nemocné a díky koronaviru se navíc hodně zpřísnily pravidla, takže člověk nemohl dát do školky dítě ani při náznaku rýmy. Takže to hlídání byla pro nás taková nutnost, abychom to s

manželem nějak přežili všechno. Vlastně naše první hlídačka k nám chodila už když jsme měli malou dceru a byly jí tak ty dva roky, ale ještě nechodila do školky a stavěli jsme barák, tak tenkrát to bylo taky náročné a jednou týdně na 3 hodiny dopoledne jsme tu hlídačku využívali.“

Jak často pomoc chůvy využíváte?

„Během školního roku ideálně pravidelně, obvykle jednou až dvakrát týdně na pár hodin dopoledne či odpoledne. Jelikož jsem zatím ještě doma na rodičovské, mám velkou flexibilitu, a tak se v podstatě řídím i podle toho, jak má hlídačka čas. Hlídaní mi vyhovuje zpravidla jednou až dvakrát za týden na 3-4 hodiny. Teď už budou děti trochu větší a doufám, že bude fungovat dopolední škola a školka, takže budu tu hlídačku směřovat spíš na odpoledne nebo případně i večer, pokud bychom někdy s manželem chtěli vyrazit do společnosti. Na druhou stranu už chci začít pomalu pracovat na částečný úvazek, a tak budu potřebovat nějakou výpomoc například v době, kdy budou děti nemocné a nebudou moct do školky a školy. Takže za normálních okolností, pokud funguje škola a školka, tak hlídačka je takový nadstandard, ale ve chvíli, kdy já nebo děti onemocníme nebo potřebuji něco zařídit odpoledne/navečer, tak se stává velmi důležitým prvkem mého fungování, protože manžel se vrací z práce nejdřív v 18 hodin, a i pokud pracuje z domova, musí být připojený často na konferenčních hovorech a není úplně v jeho silách při práci ještě hlídat dvě malé děti. Takže až začnu pracovat i já, budeme nejspíš potřebovat hlídačku i častěji.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„Máme to rozdělené stylem, že manžel pracuje na plný úvazek a já se teď budu vracet do práce, jelikož mi končí rodičovská. Budu pracovat na zkrácený úvazek, dva dny v týdnu a budu to mít hodně flexibilní, abych stíhala péči o děti a o domácnost s tou prací. Manžel mi sice v domácnosti pomáhá, ale nemáme úkony přesně rozdělené. Pomůže mi, pokud si potřebuji něco zařídit, jdu k doktorovi nebo si chci jít třeba zacvičit, ale on jinak pracuje každý den. Takže když nejsem večer doma, tak dětem udělá večeři nebo jim dá něco, co jsem již předem uvařila, hraje si s nimi, vykoupe je a uspí je nebo ráno, když se chystají do školky a školy, tak jim připraví snídani či svačinu, ale není to, že by to bylo nastavené každý den. Pokud má čas nebo já jeho

pomoc potřebuji, tak pomůže. Tu domácnost a ty úkony spojené s dětmi řídím já a on mi vypomůže, když má čas. Většinu věcí dělám já a pokud ho požádám, tak mi pomůže, a to především o víkendu, když má čas. Nákupy, praní, úklid, všechny tyhle věci řeším já. On ani moc neví, kde, co v domácnosti je (smích). Mě to nevadí, беру to tak, že on pracuje a vydělává peníze a já jsem byla doma s dětma, starala jsem se a starám se o domácnost. Teď, když nastoupím také do práce, tak mi bude muset více vypomáhat, ale s tím on počítá. Jak budu pracovat i já, tak bych to sama vše nezvládla doma.“

Mají lidé ve vašem okolí chůvu?

„Mám kamarádky, co mají babičky, které jim hlídají děti a k tomu mají i chůvu. Pracují během rodičovské dovolené, a tak tu chůvu využívají během toho, co jsou v práci. Kolem sebe mám tedy pár lidí, kteří stejně jako my, chůvu využívají, někteří více a někteří méně.“

Jak reagovalo vaše okolí na to, že máte chůvu? Reagoval někdo z vašim blízkých negativně?

„To se mi nestalo. Plno lidí si myslím, že má v dnešní době v Praze chůvu běžně. V rodině to všichni chápou, jelikož mi babičky nemáme v Praze, takže nám nemá, kdo jiný děti pohlídat.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„Možná na začátku, když byla dcera malá, byl jí rok, jsem měla trochu výčitky, že ji svěřuji do péče cizí osobě, když jsem si potřebovala, třeba něco zařídit, ale to mě postupem času přešlo. Teď, jak využíváme chůvu málo, tak je nemám vůbec a dětem se věnuji především já s manželem a vím, že se jim věnujeme dostatečně.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Ze začátku jsme se s manželem pobavili o tom, kolik jsme tak ochotni za hlídání zaplatit a dle toho jsme pak zvolili finanční odměnu. Musí to být výhodné pro nás, tu chůvu mít, aby se nám to finančně vyplatilo s platem, který jako rodina máme.“

Máte pocit, že Vám chůva narušuje vaše soukromí?

„Neměli. Většinou doma ani během hlídání s manželem nebýváme, takže abychom si dávali pozor, co před chůvou říkáme, tak o to se bát nemusíme. Doma nemáme nic, co by chůva nemohla vidět (smích).“

Žárlila jste někdy na chůvu? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chůvou a vaším partnerem milostný poměr?

„Tenhle pocit jsem úplně neměla. U nás je ta chůva na pár hodin jednou či dvakrát týdně a během toho je manžel většinou v práci, takže jsem nad tím ani nepřemýšlela. Chůva je u nás vždy jen chvíli a nedochází tam ani k nějakému kontaktu s manželem, takže se opravdu nebojím, že by došlo k nějakému navazování bližších vztahů mezi nimi.“

Navazujete osobnější vztah s chůvou nebo ho raději necháváte na profesionální rovině? Dáváte si například dárky, sdělujete si informace o vašem soukromí?

„Jedna naše hlídačka, byla částečně naše příbuzná, byla to přítelkyně mého nevlastního bratrance, s tou jsem se znala blíže. Jinak s těmi ostatními chůvami to bylo a je spíše na profesionální bázi. Řekla bych, že se bavíme normálně, vím o chůvě například co studuje, ale není to nijak příliš osobní ten vztah. Bavíme se normálně, ale nedáváme si dárky například k Vánocům nebo tak. My ani nemáme ty chůvy nějak pravidelně příliš často, takže ten prostor vytvořit osobnější vztahy úplně není. Máme chůvu většinou jednou týdně na pár hodin, takže spíš ze zdvořilosti si popovídáme, ale není to nijak osobní ten vztah mezi námi.“

Budují si vaše děti bližší vztah k chůvě?

„Nějaký vztah, i přesto, že toho hlídání není tolik, si budují. Naše děti se těší na tu chůvu, mají ji rádi, hlavně když ji vídají pravidelně. Pro ně je chůva takové zpestření. Chůva jim věnuje svou pozornost, a to si oni užívají, že si s nimi někdo hraje.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Napsala jsem si s uchazečkami pár zpráv, ohledně toho, jak flexibilní jsou či jaké mají zkušenosti a dle toho jsem si udělala užší výběr. Postupně jsem je pak oslovila na zkušební hlídání a dle toho, jak na mě s dětmi pak následně působily, jak si s nimi hrály či komunikovaly, tak dle toho jsem si pak vybrala tu finální chůvu. Ten první dojem na tom zkušebním prvním hlídání byl klíčový.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost s chůvou?

„Negativní zkušenost vyloženě nemám. Měli jsme chůvu, která se nám přihlásila hlídala u nás myslím dvakrát, ale ona zároveň pracovala v mateřské školce a pak zjistila, že to časově vše nezvládá, a tak u nás hlídat přestala. Byla to sice škoda, ale nebylo to o tom, že by se dětem špatně věnovala, jen neměla čas. Pak jsme měli další fajn chůvu, ale ona to měla jako hlavní příjem to hlídání a měla více rodin u kterých hlídala a pak si zvedla cenu za hlídání, a to už jsem nebyla ochotná s manželem zaplatit, a tak jsme tu spolupráci také ukončili. Žádná špatná zkušenost se nám ale s chůvou nestala. Máme spolehlivé chůvy, které nám hlídání neruší a když se na hlídání domluvíme, tak to platí.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„My teda žádné konflikty vyloženě neměli. Když jsme se loučili s tou chůvou, jelikož si zvedla cenu, tak to probíhalo vše po dobrém a s tou chůvou, jak jsem říkala, že to časově nezvládala, tak s tou jsme se také rozloučili v dobrém.“

Co od chůvy vyžadujete (Povahové vlastnosti, vzdělání, věk)

„Vyžaduji pozitivní energii, kreativitu, flexibilitu, ale také především spolehlivost a respektující a empatický přístup k dětem i ke mně. Pro mě je ideální jednou až dvakrát týdně hlídání na třeba 3-4 hodiny, abych si stihla dojít zacvičit nebo doma poklidit a dohnat různé resty, které s dětmi nestíhám. Samozřejmě výhoda je, když se chůva nezdráhá pohlídat i děti s nějakou lehkou virózou, pokud to zdravotní stav dovoluje, protože největší problém je samozřejmě, když jsou děti nebo jedno dítě nemocné nebo skoro vyléčené, ale musíte s nimi být

i několik týdnů v kuse doma a nemůžou do školy a školky. Flexibilita je základ, ideální je, když je chůva ochotná pohlídat třeba i večer nebo o víkendu, i když to jsme zatím ani moc nevyužili, ale už se mi stalo, že jsme s jednou paní přestaly spolupracovat, protože ona prostě neměla skoro nikdy čas, anebo nebyla ochotná, takže to bylo pak k ničemu.“

Co při výběru kandidátky na chůvu rozhodovalo? (věk, vzdělání)

„Celkový profil, osobnost, empatie, schopnost přizpůsobit se našim potřebám. Další roli hrály komunikace a již zmíněná spolehlivost a také jak děti chůvu přijímají. V neposlední řadě také upřímně cena hlídání. Když jsem si vybírala hlídačku, tak takovéto první síto určitě byl nějaký ten celkový obrázek nebo profil člověka - věk, status, co ta hlídačka dělá, jak vypadá, jak se tváří na fotce... prostě některé hlídačky mě trochu odradily už tou odpovědí na inzerát, například když napsaly odpověď lajdácky a s pravopisnými chybami, tak to na mě neudělalo dobrý dojem. Nebo když byly na fotce přehnaně naličené a tvářily se vyzývavě jako na seznamce. Pak byla důležitá taková ta komunikace, rychlost odpovídání, a nakonec samozřejmě hlavně časová flexibilita a cena hlídání. Nejvíc ale u mě dělá to, jestli si s tou hlídačkou pak v realu sednu osobnostně, jestli vidím, že má empatii k dětem, snaží se mi vyjít vstříc, jestli tu práci opravdu dělá ráda, nebo se snaží pouze odbyť si to nějak a dostat za to peníze. Další věc je pak spolehlivost, jestli dodržuje domluvené časy, dokáže s dětmi například vymyslet nějaký zábavný program a poradit si, například když má někam dojít a vyzvednout je apod. Prostě aby také měla empatii ke mně a vyšla mi vstříc v tom, co vyhovuje mně. Vzdělání je určitě plus, ale hlídala nám i maminka 7 dětí bez vysoké školy a děti ji milovaly nejvíc, protože se o ně starala s nadšením a dělala s nimi různé blbiny, učila je básničky a písničky, to oni pak milují. Takže nejvíc mi jde asi o tu pozitivní energii, kterou ten člověk má a kterou předá mým dětem. Je pravda, že kromě téhle maminky nám zatím hlídaly samé mladé studentky, asi jsem se podvědomě vyhýbala starším paním, které by možná mohly mít sklony mě soudit nebo poučovat ohledně péče o děti. Jednou jsem chtěla takovou starší paní i zkusit, ale mluvila se mnou po telefonu tak strašně dlouho a nešla vůbec zastavit, že mě to odradilo, protože tam právě nebyla ta empatie ke mně, a to jsem si neuměla představit, jak bych s takovou ukecanou a nezastavitelnou paní fungovala. Prostě ta osobnost člověka je důležitá, беру ty hlídačky napůl jako člena rodiny, ale zase musí tam být nějaká profesionalita a ta hlídačka musí vědět, že jsem to já, kdo si platí nějakou službu a chce za tu službu nějaký odpovídající přístup a výkon.“

Jak si představujete strávený čas dítěte s chůvou?

„Od chůvy taky tak nějak samozřejmě očekávám, že nebude jen s dětmi sedět v místnosti a pouštět jim televizi nebo tablet, ale že se s nimi nějak aktivně zabaví a bude se jim věnovat, hrát si s nimi, a hlavně že se k nim bude chovat s respektem a empaticky. Na druhou stranu samozřejmě musí umět i nastavit hranice a mít u dětí přirozenou autoritu, ideálně aby s ní ty děti trávily čas rády, což se u nás naštěstí ve většině případů děje, že ty děti se na hlídačku těší, protože to je někdo nový, kdo přinese novou energii, a já si jako máma naopak mohu tu energii trochu dobít.“

A volný čas by chůva měla dle vás trávit s dětmi například jakými aktivitami?

„Za mě ideální je volný čas takový, když ta chůva věnuje dětem svou pozornost. Může si s dětma číst, hrát, něco si s nimi vyprávět nebo si kreslit. Ideálně pokud jim třeba ukáže věci, které neznají, třeba nové básničky písničky, nebo je vezme někam na výlet do přírody či na hřiště. Já mám ráda, když děti tráví čas i venku. Já nechci, aby trávily moc času u televize, jelikož když jsem doma s dětma sama a potřebuji třeba uklidit doma nebo uvařit, tak jim často zapnu pohádku, abych měla klid na tu domácnost, takže moc nechci, aby to samé dělala i chůva, ale spíš chci, aby se jim kvalitně věnovala. Pokud jsou děti nemocné nebo unavené, tak chápu, že si jednou za čas pustí televizi, ale nesmí to být zvykem, především když té chůvě platím, aby s dětmi trávila ten čas kvalitně.“

Vadilo by vám, pokud by vaše děti hlídal muž v pozici chůvy?

„To je zajímavá otázka. Může jako chůvu jsme neměli. Pokud by mi ten muž přišel sympatický a viděla bych, že má děti opravdu rád a chce tu práci dělat, tak by mi to asi nevadilo. Reálně si však myslím, že pokud by se mi přihlásil nějaký starší pán, nebo hodně mladý kluk, tak bych nad tím asi přemýšlela a přišlo by mi to zvláštní, že se hlásí chlap. Kdyby to byl někdo fajn a sedla bych si sním, tak by mi to problém nedělalo, ale nám se žádný muž na pozici chůvy nepřihlásil zatím nikdy.“

Máte vůči nějaké rase či etnicitě předsudky a když ano, tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech, ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

„Je pravda, že rasa či národnost mi je jedno. Co se týče té národnosti, tak bych řešila, zda ten daný člověk mluví dobře česky, nechtěla bych cizince, co nemluví dobře česky, protože je pro mě důležité, aby děti té chůvě rozuměly. Měla jsem tu Ukrajinku na úklid a ta sice mluvila česky hůř, ale byla milá, a i se dětem během úklidu věnovala a vlastně mi to u ní, že nemluví tak dobře česky, ani nevadilo. Na rase mi nezáleží vůbec. Pokud by mi děti hlídala černoška či Vietnamka tak si myslím, že je to dobré i pro ty děti, že jsou v multikulturním prostředí.“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„Po chůvě jsme to nikdy nevyžadovali. Měli jsme s manželem paní uklízečku. Myslím si, že chůva je od toho, aby se věnovala dětem, takže úklid nebo vaření od ní nevyžadují. Pokud ta chůva u nás je, tak je pro mě lepší, že se naplno věnuje jen dětem.“

Řekněte mi prosím na úvod něco o vás a o svých dětech

„Máme s manželem dvě děti, dceru a syna. Syn chodí do druhé třídy a dcera do školky. Pracuji v bance a manžel je software architekt, takže jsme pracovníě vytiženi, a proto potřebujeme občas pomoc od té chůvy. Bydlíme v bytě v Praze. Syn má i kroužky ve škole a je tam dlouho, takže toho vyzvedáváme obvykle my a tu chůvu spíše chceme k dceři, aby ji vyzvedla ze školky, jelikož to už časově je náročnější. Víkendy trávíme celá rodina spolu, takže to tu chůvu nevyužíváme, hlavně přes ten týden ji potřebujeme.“

Z jakých důvodu, jste se rozhodli vyhledat pomoc chůvy?

„Tak my, protože nemáme poblíž prarodiče, jelikož jedni bydlí v Krkonoších a druhý na Slovensku, tak jsme na děti s manželem sami. Oba chodíme s manželem nyní do práce. Chůvu jsme však měli vždycky. V podstatě od synových dvou let a bylo to proto, jelikož jsme si občas s manželem chtěli vyrazit někam o samotě bez dětí a celkově mít nějaký ten čas sami na sebe. Chtěli jsme jít do divadla, do kina nebo na nějaké jiné společenské akce. Třeba k manželovi do práce, když bylo potřeba ho doprovodit na nějaký firemní večírek, tak jsme tu chůvu potřebovali, jelikož jsme to neměli, jak jinak udělat, ani jsme neměli nikoho jiného, kdo by nám děti pohlídal. Ze začátku jsem potřebovala chůvu také proto, jelikož jsem ještě studovala a potřebovala jsem více času na učení a na chození do školy, takže mi chůva hlídala syna během toho, co jsem se potřebovala učit nebo jsem byla ve škole.“

A nyní to máte jak? Pracujete s manželem oba nebo jste doma s dětmi?

„V téhle situaci jsme s manželem oba zaměstnaní a oba pracujeme na plný úvazek. Nastoupila jsem čerstvě na plný úvazek do práce. Manželova pracovní doba je hodně flexibilní, má volnější práci a může odejít domů kdy potřebuje. Musí si to však potom odpracovat a dohnat vše potřebné a pracuje častokrát v týdnů hodně pozdě do noci, takže je pro nás lepší mít chůvu, která děti ze školky či školy vyzvedává za nás. Ještě máme chůvu z toho důvodu, že nechceme, aby děti musely být úplně každý den ve školce či školní družině úplně dokonce. Záleží nám na tom, aby si užily čas také doma, právě například s chůvou formou nějaké hry, zábavy, prostě něčím, co je baví a co budou chtít dělat a aby měly možnost si i odpočinout.“

Jak často chůvu využíváte?

„Nyní již pravidelně. Dříve jsme to měli nárazově, ale jelikož chápu, že pokud mám nějakou chůvu, nějakého člověka již nasmlouvaného, tak bych mu měla dát nějakou jistotu té práce. Snažila jsem se tedy s chůvou domluvit na pravidelných dnech, kdy nám bude děti hlídat, abychom s tím mohli všichni pravidelně počítat a také to bylo spravedlivé vůči té chůvě a ona sama věděla, co od nás může čekat. Chtěla jsem to jednak pravidelně a fixně se domluvit kvůli nám a našemu chodu domácnosti, tak také kvůli chůvě, aby věděla, kolik si u nás za měsíc vydělá a s jakým finančním obnosem od nás může počítat. Pro nás je důležitější spolehlivost než flexibilita, jelikož na dnech, kdy hlídání potřebujeme, se můžeme domluvit s chůvou i dle jejích časových možností, protože jsme s prací poměrně přizpůsobivý. Pokud si však dny domluvíme, je klíčové, aby je chůva nerušila, jelikož by nám to v práci způsobilo komplikace. Pokud je však chůva nemocná, či se něco důležitého stane, kvůli čemu nemůže na hlídání dorazit, tak to samozřejmě chápeme, pokud se to neděje příliš často.“

Prosím popište mi, jak probíhá váš běžný chod domácnosti. Kdo nakupuje jídlo, kdo vaří, kdo uklízí, co dělá váš muž a co vy. Kdo se stará o děti, učí se s nimi, připravuje svačiny, koupe je. Kdo jezdí s dětmi na výlety a kroužky, celkově jak máte rozdělené role.

„U nás se o chod domácnosti s manželem dělíme. Já mám na starosti větší úklid a většinou vařím, protože mě to baví. Manžel připravuje většinou snídani, pomáhá s menším úklidem. O další činnosti se střídáme – nakupuje zrovna ten, kdo má více času nebo také objednáváme nákup domů – častěji spíš já, protože mám více povědomí o tom, co chybí v lednici a co je potřeba dokoupit. V péči o děti se dělíme – ráno odvážím děti do školky a školy já, ale pokud to nestíhám nebo je potřeba, manžel si to zařídí a odveze je on. Na kroužky odváží zrovna ten, kdo má možnost to zařadit – jelikož má manžel volnější pracovní dobu, tak se častěji může uvolnit z práce a vyřešit nouzovou situaci. Péči o děti doma si také střídáme, koupe, uspává, hraje si s dětmi ten, kdo má zrovna chuť a čas. Jsme s mužem oba rovnocenní rodiče a zvládáme péči stejně.“

Má někdo ve vašem okolí také chůvu?

„Myslím, že nemá.“

Jak reagovalo vaše okolí na to, že máte v rodině chůvu?

„Pořád si myslím, že je to pro mnohé lidi tabu. Často se ptají, zda chůvu opravdu potřebujeme a zda to bez ní nezvládneme. Vypytávají se často na chůvu, na to, jak hlídání probíhá, co s dětmi dělá a co je vůbec zač. Zda se nebojím ji nechat o samotě s dětmi. Tenhle typ otázek slýcháme i od rodiny a příbuzných. My však nemáme jinou možnost, jak to udělat a hlídání dětí vyřešit.“

Reagoval někdo z vašim blízkých negativně?

„Myslím si, že i pro ty babičky to možná byla i trochu nepříjemná situace, a to především na začátku. Hodně se vypytávaly, zda to opravdu nutné, aby syna, když byl malý, hlídala cizí osoba. Já to беру však tak, že je to naše rodina s manželem a tím pádem i naše rozhodnutí. My si zatím stojíme, že tu chůvu potřebujeme, kvůli našemu zaměstnání. Naše babičky ani poblíž nebydlí, takže sice námitky mít mohly na to, že máme chůvu, ale hlídat děti by nám pravidelně stejně nemohly. Kdyby bydlely babičky poblíž, zajisté bychom je využívali.“

Máte s manželem pocit, že jako rodiče selháváte, když si najímáte chůvu?

„Tenhle pocit my nemáme. Veškerý ten ostatní volný čas věnujeme dětem a jelikož já jsem i hodně dlouhou dobu byla doma, tak mám pocit, že jsem se těm dětem věnovala dostatečně. Dávám s manželem velký důraz na kvalitu stráveného času, kterým se dětem ve školce či škole dostává a pečlivě vybíráme, kam děti pošleme a kam budou chodit a kde se budou vzdělávat. Oba chodí do soukromých škol a školek, kde se jim dostává dobré péče. Pečlivě jsme tuhle školku a školu vybírali, abychom si byli jisti, že jsou v dobrých rukou. Jejich vzdělání se snažíme dávat maximum, a proto pro nás není tak důležité, aby je chůva vzdělávala, jelikož dobrého vzdělání se jim dostává již dostatečně jinde. Rozvoj dítěte od chůvy neočekáváme, respektive jej nevyžadujeme. Pro nás je důležité, aby si děti s chůvou odpočaly a užily si to. Chceme mít především pocit, že pokud necháváme děti s chůvou, tak jim nic nehrozí a jsou s ní v bezpečí. Snažíme se brát děti téměř všude s sebou, ale jsou věci, které si chceme užít bez dětí, a právě v takových případech, tu chůvu také využíváme. Nemáme však kvůli tomu pocit, že bychom jako rodiče selhávali.“

Rozhodovali jste se při zvolení finanční odměny za hlídání dle toho, kolik kupříkladu nabízí ostatní rodiny či agentury na hlídání? Porovnávali jste si ceny za hlídání?

„Dívali jsme se na stránky agentur, kolik tak nabízí průměrně za hlídání na hodinu. A pak jsem si dle toho určili částku, kterou jsme ochotni za hlídání zaplatit. Chtěla jsem dostatečně ocenit práci chůvy a zároveň aby ta částka pro mě byla přijatelná. Taky jsem o tom přemýšlela a myslím si, že pokud za to dávám určitou částku, tak za to také získám určitou úroveň služby. Raději si zaplatím více a budu mít jistotu, že svěřuji děti zkušenému člověku.“

Máte pocit, že Vám chůva narušuje vaše soukromí?

„Tehle pocit určitě nemáme. Nemáme doma nic, co by nemohla chůva vidět, takže to neřešíme a jelikož netrávíme čas celá rodina i chůva obvykle všichni spolu, tak ani konverzace, které by nemohla chůva slyšet, nemáme.“

Žártila jste někdy na chůvu? Bála jste, že by mohl vzniknout mezi chůvou a vaším partnerem milostný poměr?

„Ne, to jsem se nikdy nebála teda. Přeci jen u nás chůva nepřespává, nebydlí u nás, takže jsem nad tím nikdy takhle nepřemýšlela. Myslím si, že mi máme hlavně s manželem poměrně dobrý milující vztah a tohle by ho ani nenapadlo, takže to opravdu neřešíme tyhle věci. Rozhodně to není něco, čeho bych se bála.“

Navazujete osobnější vztah s chůvou nebo ho raději necháváte na profesionální rovině?

„Já, jelikož mám pocit, že ta chůva přichází do naší rodiny, je to takové hodně osobní pro nás. Přeci jen je u nás doma, vidí do našeho soukromí, jak to u nás funguje, taky je pro mě důležité navázat ten osobnější vztah, abych věděla, že ji můžu věřit. Mě i zajímá ta chůva jako člověk. Jaká je, co ji baví a co dělá ve svém osobním životě. Ráda se o ni dozvím více a lépe ji poznám. Musím říct, že s naší první chůvou udržujeme kontakt dodnes a máme stále hezký vztah mezi sebou. Bereme naši chůvu za součást rodiny a máme mezi sebou vesměs přátelské vztahy a vždy tomu tak bylo, myslím u každé chůvy. Máme ty vztahy založené s chůvou na rodinné bázi. Máme to tak i s naší paní uklízečkou, také s ní máme přátelský vztah a máme ji moc rádi.“

Dáváte si s chůvou mezi sebou dárky? Například k Vánocům, narozeninám atd.

„S paní na úklid jsme si vždy dávali dárky. My jsme i s tou předchozí chůvou jsme si dávali dárky, když byla na to vhodná příležitost i ona dětem vždy dávala k Vánocům a narozeninám, nebo jim jen tak sama od sebe něco koupila. Za to, že si dáváme navzájem dárky nic neočekávám. Neberu to hlídání jak službu na úrovni, že já jsem klient a chůvy mi poskytují službu. Vidím to spíše jako takový partnerský vztah. Záleží mi na tom, aby to rodinné prostředí bylo příjemné pro nás všechny. Dary si ji rozhodně nekupujeme.“

Budují si vaše děti bližší vztah k chůvě?

„U obou dětí to rozdílné. Teď jak máme dvě chůvy pravidelně, tak si určitě budují ten vztah více. Syn je takový více rezervovaný, nových lidí se bojí. Není úplně tak komunikativní a spíše je introvert. Naopak naše dcera je taková extrovertní, upovídaná, komunikativní, má ráda nové lidi, takže ty vztahy navazuje jednodušeji. Je také hodně srdečná a vřelá a pro ni je tak blízký vztah s chůvou hodně důležitý a zakládá si na něm. Pro naši dceru je ten čas s chůvou jakoby za odměnu a ona se na něj opravdu těší a je z toho nadšená.“

Jak probíhaly rozhovory, které jste s uchazečkami vedli?

„Když jsme vybírali úplně první chůvu, tak jsme si pozvali domů 3 a postupně jsme s nimi společně s manželem udělali rozhovor. Ptali jsme se na předchozí zkušenosti, na to, co je baví, co rády dělají ve volném čase, jaké jsou jejich časové možnosti. Dále pak na všeobecné informace, jako byl věk a bydliště, jelikož jsme chtěli ideálně někoho poblíž nám. Také jsem měla jednu chůvu na doporučení, tu jsem nějak extra nevyzpovídávala, protože jsem věděla, že je ověřená už někým, komu můžu důvěřovat. Momentálně mám dvě chůvy, které jsem si vlastně našla na inzerát, který jsem si dala. Je pro mě důležité, aby chůva vycházela s dětmi a aby ji děti měly rády“

Jak na Vás působily uchazečky na první dojem?

„Tak první dojem je určitě pro mě důležitý, ale chápu že mnohé slečny jsou na první schůzce nervózní, vlastně i já vždy jsem, přeci jen toho člověka vidíte poprvé a nevíte, co očekávat. Pro mě byla důležitá ta interakce s dítětem. Pozorovala jsem, jak si chůva s dítětem sednou, jak děti

budou na chůvu reagovat. Musím říct, že jednu chůvu, kterou jsme měli, tak ta hned na první setkání okamžitě na děti zapůsobila, zapojovala je a bylo vidět, že si navzájem sedli a že ty sympatie byly vzájemné, což si myslím, že taky opravdu důležité pro ty děti. Já jsem se děti vždycky ptala, zda mají tu danou chůvu rádi a zda jim přijde sympatická a zda je baví s ní trávit čas. Všechny tyhle faktory pro mě jsou důležité. Přeci jen ty děti jsou ti, kteří tráví s tou chůvou nejvíce času, a tak ho musí s ní trávit s radostí. Ta zpětná vazba od dětí je pro mě nejdůležitější. Měli jsme tady jednu slečnu, která mi přišla skvělá, ale syn si ji neoblíbil, a tak jsme s ní museli spolupráci ukončit.

Jak jste jednala při ukončování pracovního poměru? Jak jste to řešila?

„My jsme se přiznám nijak extra neřešili, jelikož byl covid, byla karanténa a nikam se moc nesmělo, takže jsme pracovní poměr ukončili a vlastně to vyplynulo nějak samo to ukončení té spolupráce. Hlavně ona i vycítila, že ten syn se k ní úplně nemá, a to je i nepříjemné pro tu chůvu hlídat dítě, které k ní nemá vybudovaný přátelský či bližší vztah. Ta naše spolupráce skončila zcela bez konfliktu a myslím si, že to bylo dobré pro obě strany. Ona sama z toho byla dost nervózní a smutná, že ten syn nás ji úplně nepřijal.“

Měli jste nějakou negativní zkušenost?

„Ne, to se nám nikdy nestalo, to musím zaklepat, ale s tímhle chováním zkušenosti nemáme. My máme s manželem spíše pozitivní zkušenosti s chůvami. Myslím si, že obě strany si primárně chtějí vyjít vstříc a já jsem zatím byla vždy spokojená s chůvou, kterou jsme si vybrali.“

Jak jste řešili či byste řešili případné konflikty s chůvou?

„Pokud máme nějaký problém, snažíme se ho probrat osobně. Chceme vždy vědět, proč k dané situaci došlo či kde nastala ta chyba. Rádi máme ve věcech jasno, ale celkově nejsme moc konfliktní.“

Co od chůvy vyžadujete? (Povahové vlastnosti, forma stráveného času s dětmi)

„Pro mě je hodně důležitá spolehlivost, protože já na chůvě jsem hodně závislá. To, jestli přijde nebo nepřijde, je pro mě hodně důležité, jelikož si dle toho plánuji práci a pokud nedorazí, tak musím změnit svoje plány. To je na druhou stranu taková moje obava, že jsem závislá na jiném

člověku, jeho spolehlivosti a organizaci času. To, co vyžadují od chůvy je, aby byla příjemná a aby se ty moje děti s ní cítily příjemně a taky aby respektovala chod naší domácnosti, naše pravidla a prostě to, jak doma fungujeme. Nechci úplně, aby chůva děti převychovávala nebo jim vštěpovala nějaké její názory, které jdou třeba proti naší výchově. Ale to jsem spíše řešila, když byly děti hodně malé, jelikož teď jak už jsou starší, tak už si sami oba řeknou, co jim vyhovuje a co ne a nenechají se do ničeho příliš nutit. Je pro mě důležité, aby chůva brala názor našich dětí v potaz a aby jim věřila, když jí něco řeknou, například na co jsou a nejsou zvyklé. Celková důvěra je pro mě opravdu důležité, že já i děti chůvě můžeme důvěřovat a ona se zase může spolehnout na nás a důvěřovat nám.“

Hrál u vás věk chůvy roli při jejím vybírání?

„Je pravda, že to jsem poměrně zohledňovala ten věk. Lidé mi doporučovali, že starší paní mají více času, mají více zkušeností a jsou spolehlivější. Já však radši ze své zkušenosti podpořím nějakou studentku, kterou hlídání dětí baví a chce si tím přivydělat, jelikož já sama jsem dříve jako studentka brigádně hlídala děti. Přejde mi to více smysluplné, podpořit v práci mladé lidi. Také si myslím, že ty mladé slečny neberou plno věcí tak vážně, mají jiný přístup, což je podle mě i příjemnější pro ty děti. Myslím si, že ty mladší holky si s dětmi více vyhrají, jelikož mají více energie. Bála jsem se celkově, že by nebavilo moje děti trávit čas s nějakou starší paní. Chtěla jsem, aby nebraly chůvu jako nějaký dohled nebo vychovatelku, ale spíše jako kamarádku, se kterou zažijí srandu a budou se sni bavit. Moje děti jsou poněkud živější a mohlo by to ty starší chůvy třeba i obtěžovat. Naše děti jsou i dost neposedné a také upovídané, tak jsem si nebyla jistá, jak by to starší dáma jako chůva zvládala a také jsem si říkala, jak by to pak obě strany navzájem spolu bavilo.“

Vybírali jste si chůvu podle vzhledu? Jak například vypadala na fotkách.

„Není to tak, že bychom se dívali na to, jak ta chůva vypadá vzhledově, ale dívali jsme se na to, jakou fotkou se prezentuje. Jak na té fotce působí, zda nepůsobí třeba vyzývavě nebo vulgárně. Jestli ta fotka je příjemná, jestli není odfláknutá, zda má nějakou úroveň. Myslím si, že ta daná fotka, kterou se uchazečka prezentuje, by měla mít nějakou úroveň a kvalitu. Měla by na ní působit sympaticky mile a přirozeně. Pro nás nás bylo důležité, abychom si s chůvou sedli jako lidé, abychom byli na stejné notě. Musela nám být především sympatická jak povahou, tak názory a celkově charakterem.“

Jak si představujete čas chůvy strávený s dítětem?

„Tak v tomhle, si myslím, že to máme také volně nastavené. Já od té chůvy neočekávám, že bude moje dítě nějak extra vzdělávat nebo na něj nějak extra výchovně působit či jej převychovávat. Já prostě potřebuji, aby to dítě strávilo příjemný čas s chůvou, o nic jiného mi nejde. Já potom ten čas okolo, který s dětmi trávím společně s manželem, tak ten pak korigujeme po svém. Máme vlastní pravidla, nějaký řád, ale já se snažím chůvě do toho, jak tráví s dětmi čas příliš nezasahovat, spíš ať si to dělá po svém, tak jak jim to vyhovuje. Nevadí mi, pokud se budu dívat na televizi, pokud u ní nestráví celý den, ale to že se podívej na pohádku, to mi vůbec nevadí. Pokud jsou děti unavené, tak lepší se podívat na pohádku, než je nutit do nějakých her, jelikož by stejně byly protivné. Žádné vyloženě nastavená pravidla pro chůvu nemáme. Moje děti domácí pravidla znají a dodržují je, i když doma nejsem já nebo manžel.“

Vadil by vám muž jako chůva. Máte vůči nějaké rasa či etnicitě předsudky a když tak proč. Vadilo by vám, kdyby hlídat dítě cizinec a či někdo kdo není Čech ale česky mluví a pokud ano proč a pokud ne tak proč ne.

„Vůbec by nám nevadila chůva jako muž, ale asi bych chtěla, abych ho více poznali nebo na něj dostali doporučení, jelikož tady mám upřímně obavu z nevhodného chování. Pro syna by to však mohlo být fajn, kluk si s klukem vyhraje jinak, než si vyhraje kluk se ženou jako chůvou, takže by to nemuselo být špatné. Museli bychom si být však jistí, že daný muž péči o děti zvládá a že bude dětem, a to jak synovi, tak dceři sympatický. Doposud nám však hlídaly děti jen ženy. Dál mi jde jen o lidské sympatie – nerozlišuji etnicitu ani nic dalšího, chci jen, aby mi chůva byla sympatická a příjemná. Dokud umí chůva plynule česky, jelikož dcera mluví zatím pouze česky, tak mi na rase či národnosti nesejde. Nevadilo by mi, ani kdyby uměla plynule anglicky a mohla by pak děti v angličtině zdokonalovat, až se ji začnou učit.“

Vyžadujete krom hlídání dítěte po chůvě i jiné domácí práce? (vaření, žehlení, úklid)

„Já si myslím že když ta chůva přijde, tak to, co od ní očekávám je, že se bude věnovat dětem. Nic víc od ní nevyžaduji. Nečekám další servis okolo toho v domácnosti. Mně ani nevadí žádný nepořádek nebo neuklizené hračky, aspoň je to důkaz toho, že jsi opravdu ta chůva s dítětem spolu hráli. Snažím se dopředu připravit nějaké jídlo, aby ho tady ta chůva s dětmi měla a aby

se tím nemusela zabývat. Snažím se to těm chůvám vlastně co nejvíce usnadnit u nás doma, aby šlo čistě jen o vytvoření zábavy pro děti.“